

IX Plenum KC PZPR podjęło uchwały w sprawie: pracy z młodzieżą, rozpatrywania listów i skarg oraz instrukcji o ewidencji wniosków i trybu kontroli nad ich realizacją

Zmiany w składzie najwyższych władz partyjnych: Marian Woźniak i Stanisław Kalkus — członkami Biura Politycznego, Stanisław Bejger — zastępcą członka Biura Politycznego, Jan Głowczyk i Manfred Gorywoda — sekretarzami KC. Rezygnacje: Stefana Olszowskiego i Hieronima Kubiaka z funkcji sekretarzy KC, Jana Łabęckiego — z funkcji członka Biura Politycznego.

WARSZAWA (PAP). Po dwudniowych obradach zakończyło się w Warszawie IX Plenarne Posiedzenie Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Posiedzenie któremu przewodniczył I sekretarz KC PZPR — gen. armii **WOJCIECH JARUZELSKI**, poświęcone było problemom młodego pokolenia. Plenum przyjęło w tej sprawie uchwałę.

Komitet Centralny podjął też uchwały dotyczące: zatwierdzenia instrukcji w kwestii ewidencji wniosków, trybu postępowania oraz nadzoru i kontroli nad ich realizacją, a także w sprawie listów i skarg zgłaszanych do instancji i organizacji partyjnych.

W toku obrad dokonano też zmian w składzie najwyższych władz PZPR.

lo — członek KC, oficer WP; Grażyna Kojnowska — wiceprzewodnicząca CKKP, dyrektor 31. Liceum Ogólnokształcącego w Łodzi; Tadeusz Pisarski — członek KC, lekarz, zastępca dyrektora Instytutu Ginekologii i Położnictwa AM w Poznaniu; Andrzej Ziemiński — red. nac. „Sztandaru Młodych”; Tadeusz Sawie — przewodniczący Rady Naczelnej SZSP; Zbigniew Szadkowski — członek KC, frezer w Bydgoskich Zakładach Elektromechanicznych „Belma”; Bolesław Faron — zastępca członka KC, minister oświaty i wychowania; Benon Miskiewicz — minister nauki, szkolnictwa wyższego i techniki.

Komitet Centralny przystąpił następnie do omówienia projektu uchwały IX Plenum KC PZPR na temat zadań partii w pracy z młodzieżą. Propozycje treści tej uchwały przedstawił — w imieniu Komisji Uchwał i Wniosków —

Następnie Komitet Centralny przystąpił do drugiego punktu porządku obrad. Głos zabrał członek Biura Politycznego, sekretarz KC PZPR — **Mirosław Milewski**, który rekomendował przedkładać przez Biuro Polityczne KC projekty uchwał IX Plenum w sprawie: zatwierdzenia instrukcji dotyczących ewidencji wniosków, trybu postępowania oraz nadzoru i kontroli nad ich realizacją, jak również w sprawie — listów i skarg zgłaszanych do instancji i organizacji partyjnych. Podniesienie rangi tych problemów — oświadczył przy tym M. Milewski — traktujemy jako kolejny krok w realizacji uchwał IX Nadzwyczajnego Zjazdu, jako działania mające na celu umacnianie

Posiedzenie Komisji Współdziałania PZPR, ZSL i SD

WARSZAWA (PAP). W dniu 17 bm. odbyło się posiedzenie Komisji Współdziałania PZPR, ZSL i SD, w którym uczestniczyli również przedstawiciele organizacji chrześcijańskich i katolickich świeckich. W posiedzeniu wzięli udział:

ze strony PZPR — I sekretarz KC PZPR, gen. armii **Wojciech Jaruzelski**, **Kazimierz Barcikowski**, **Mirosław Milewski**, **Marian Orzechowski**, **Mieczysław F. Rakowski**;

ze strony ZSL — prezes NK ZSL **Roman Malinowski**, **Jerzy Szymański**, **Józef Kijowski**, **Jerzy Grzybeżak**, **Bolesław Strużek**, **Waldemar Winkiel**;

ze strony SD — przewodniczący CK SD **Edward Kowalczyk**, **Józef Eliasiewicz**, **Jan Paweł Fajęcki**, **Józef Masiol**, **Alfred Besterdia** i **Marek Wiecezorek**;

ze strony katolików świeckich — Stowarzyszenie PAX — prezes Zarządu **Zenon Komender**, ChSS — przewodniczący Zarządu Głównego — **Kazimierz Morawski**, PKZS — przewodniczący Zarządu — **Janusz Zabłocki**.

W posiedzeniu wzięli udział także: przewodniczący Rady Państwa — **Henryk Jabłoński**, marszałek Sejmu — **Stanisław Guwa**, poseł na Sejm — **Jan Szczepański**.

W czasie posiedzenia omawiano problemy patriotycznego ruchu odrodzenia narodowego.

Po IX Plenum KC PZPR

Krajowa narada aktywów ZSMP

WARSZAWA (PAP). W Warszawie, kilkadziesiąt godzin po zakończeniu IX Plenarnego Posiedzenia Komitetu Centralnego PZPR odbyła się krajowa narada aktywów Związku Socjalistycznej Młodzieży Polskiej. Wzięli w niej udział przybyli z różnych stron kraju członkowie Zarządu Głównego, przedyskutowali w całym społeczeństwie na temat spraw młodzieży, wojoskowie i szkolnicy, członkowie ZSMP będący członkami centralnych instancji partyjnych, bądź też postami na Sejmie PRL.

Celem spotkania, które prowadził przewodniczący ZG ZSMP — **Jerzy Jaskiernia** było jak najszersze określenie na tej dorobku i przebiegu IX Plenum konkretnych zadań wyznaczających się przed członkami, ogniwami i instancjami dwumilionowej organizacji. Spotkanie było też płaszczyzną do wymiany poglądów o ceni i opinii, a także informacyjnej na temat przebiegu i decyzji IX Plenum.

Spotkanie otworzył **J. Jaskiernia**, który zwrócił uwagę na to, iż IX Plenum wyceniło i opinił, a także informacyjnie w całym społeczeństwie na temat spraw młodzieży, wojoskowie i szkolnicy, członkowie ZSMP będący członkami centralnych instancji partyjnych, bądź też postami na Sejmie PRL.

Celem spotkania, które prowadził przewodniczący ZG ZSMP — **Jerzy Jaskiernia** było jak najszersze określenie na tej dorobku i przebiegu IX Plenum konkretnych zadań wyznaczających się przed członkami, ogniwami i instancjami dwumilionowej organizacji. Spotkanie było też płaszczyzną do wymiany poglądów o ceni i opinii, a także informacyjnej na temat przebiegu i decyzji IX Plenum.

Komentarz red. Janusza Hańderka

O młodzieży po 10 latach

Na początku lat siedemdziesiątych, kiedy obradowało Plenum KC Partii, poświęcone problematyce młodzieży, przysięgło mi pisać komentarz, poświęcony temu wydarzeniu. W owych latach komentarze pisało się łatwo nie tylko dlatego, że sytuacja społeczna, polityczna i gospodarcza kraju była inna od obecnej — ale również i z tego względu, iż według zapewnień przywódców, Polska wkraczała na drogę przyspieszonego rozwoju i bliski miał być dzień, gdy staniami się prawdziwą potęgą gospodarczą. Optymizm był powszechny, optymistyczny.

Małe żniwa w pełni

Koszenie zbóż w przyszłym tygodniu

(Inf. wł.) Dzieki sprzyjającej pogodzie trwają już małe żniwa, a częściowo np. w rejonie **Czernichowa** pod kosiarkami legło już pierwsze żyto.

Przewiduje się, że maszynami Kółek Rolniczych sprężnięte zostaną w województwie krakowskim zboża na prawie 22.500 ha w tym kombajnami na 14.199 ha. Dużym powodzeniem cieszą się m. in. kombajny ze specjalnymi chwytaczami plew. Takie dwa urządzenia zamontowane zostały w SKR w Hebdowie. Pod koniec ub. tygodnia kombajny z Michałowic pracowały we wsi Raciborowice, z Hebdowa w Brzesku Nowym i Rudnie Dolnym. **Czesław Sinek** z Kobylan, **Leopold Ruffin** i **Andrzej Krawczyk** z Zelkowa oraz **Józef Gwiżdżała** z Wieckowic korzystali ze sprzętu SKR Zabierzów. SKR Gdów wysłała swoje maszyny do Niegowic, Cichawy i Gdowa. Jak nas informuje kierownik Usług i Produkcji KZKR, mgr inż. **Stanisław Siemek** również w Proszowicach, Sulkowicach, Kłaju, Stręgoberkach, kombajny zbierały żniwien z pol.

Bardzo dobrze do żniw przygotowano są w tym roku spółdzielnie produkcyjne. Zasiany został obszar 1.700 ha, spółdzielnie dysponują 24 kombajnami, 27 prasami samozbierającymi, a także kosiarkami i sнопowłazkami. Nie brakuje sznurka.

Koszenie jęczmienia ozimego rozpoczęło m. in. w RSP **Facimiechu**, **Majkovicach**, **Pieszkowic Skale**. **Przewidujemy**, że zboże zacznie kosztować z początku przyszłego tygodnia — mówi prezes Wojewódzkiego Związku Spółdzielni Produkcyjnych w Krakowie — mgr **Zygmunt Chmielewski**.

W naszym regionie do żniw przygotowano są wszystkie instytucje — informuje I sekretarz

Nie maleje liczba przestępstw i wykroczeń skarbowych

WARSZAWA (PAP). Jak dowiaduje się dziennikarz PAP w Ministerstwie Finansów w pierwszym półroczu br. organa kontroli finansowej przeprowadziły w przedsiębiorstwach prywatnych oraz u osób prowadzących działalność gospodarczą 2.680 kontroli i dochodzeń, w wyniku których ujawniono 2.080 przestępstw i wykroczeń skarbowych. Z ilości tej 501 nadużył podatkowych popełnił właściciele prywatnych zakładów zarejestrowanych, a 1.579 — osoby prowadzące działalność gospodarczą bez wymaganego zezwolenia.

Wyniki kontroli pozwoliły określić, że należne nie zapłacono państwu podatki w kwocie 324 mln zł.

Na pozet tych podatków organa kontroli zabezpieczyły dotychczas, na majątku i wierzytelnościach podatkowych kwotę 227 mln zł, co stanowi 70 proc. nie zapłaconych kwot. Trwają poszukiwania sposobu zabezpieczenia reszty należnej. A oto kilka przykładów ujawnionych nadużyć podatkowych: **P. J. zam.** w Rumi, nigdzie nie pracujący, sprostował do kraju ze Szwecji 9.600 kg proszku do prania i 2.300 kg mydła toaletowego o łącznej wartości 5.700 tys. zł. Towary te w znacznej części zostały sprzedane bez zgłoszenia obrotów i dochodów do opodatkowania. Nie zapłacono podatki w wysokości 3.273 tys. zł. **P. J.** zapłacił grzywnę oraz wpłacił 1.756 tys. zł na poczet nie zapłaconych podatków. Na pokrycie reszty długu zabezpieczono towary wartości 1.517 tys. zł.

R. K. zam. w Brodnicy także handlował towarami wprowadzonymi ze Szwecji (proszek do prania, szampony, płyn do kąpieli, pasta do zębów). Działalność tej nie zgłosił do opodatkowania. Nie zapłacono podatki w kwocie 719 tys. zł zabezpieczono na majątku w całości.

S. G. i G. J. prowadzili w Warszawie przez kilka lat przetwórstwo warzyw oraz sprzedaż przetworów na terenie kraju — bez zgłoszenia tej działalności do opodatkowania. Nie zapłacono podatki w kwocie 1.300 tys. zł udaje się dotychczas zabezpieczyć na ruchomościach podatków do wysokości 30 proc. należnej kwoty.

W Krakowie obchody Święta Odrodzenia Polski rozpoczęte

Lipcowe spotkanie byłych działaczy ruchu młodzieżowego

Na zdjęciu od lewej **Michał Kolbik**, **Kazimierz Maj** i **Zbigniew Kawa** odznaczeni Krzyżami Kawalerskimi Orderu Odrodzenia Polski. Pol. OTTO LINK

(Inf. wł.) Przed Świętem 22 Lipca, jak co roku, spotkali się byli działacze krakowskiego ruchu młodzieżowego, należący w latach powojennych do ZMP. Obecnie działają oni w Krakowskiej Komisji Historii Ruchu Młodzieżowego, która powstała na naszym terenie w 1968 roku.

Lipcowe spotkanie weszły już do tradycji Komisji Historii Ruchu Młodzieżowego, połączone z wreczaniem odznaczeń państwowych i młodzieżowych. Odbyła się ona w niecodziennej scenie. W sobotniej przedpołudnie byli działacze ruchu młodzieżowego i śródmiejska młodzież ZSMP oraz zaproszeni goście zostali podjęci na stateczku „Majka”. W czasie trwania kursu Wisła na Bielany odbyła się sympatyczna uroczystość.

Krzyżami Kawalerskimi Orderu Odrodzenia Polski zostali odznaczeni: **Stanisław Czerny**, **Zbigniew Kawa**, **Michał Kolbik**, **Kazimierz Maj**, **Edward Misiaszek**, **Jerzy Miszczyk**, **Franciszek Słomba**, **Jerzy Warzecha**, **Wiesław Wojciechowski**, **Józef Ziomek**. Złote Krzyże Zasługi otrzymał **Mieczysław Ciastko** i **Mieczysław Łopatko**. Wreczono 14 złotych i 3 srebrne odznaki. „Za pracę społeczną dla miasta Krakowa”, 13 b. działaczom ruchu młodzieżowego na naszych ziemiach przyznano złote odznaki. „Za zasługi dla Ziemi Krakowskiej”. Wreczono także 2 odznaki im. **Janka Krasińskiego**.

W tej miłej uroczystości wzięli udział wiceprzewodniczący Rady Narodowej m. Krakowa — **Apollinary Kozub**, przewodniczący ZK ZSMP — **Jerzy Poznański**, przewodniczący Wojewódzkiej Komisji Historii Ruchu Młodzieżowego — **Jan Mitera** oraz przedstawiciele władz partyjnych i dzielnicowych Śródmieścia.

„Sabalowe bajania” zakończone

(Inf. wł.) Organizowane po raz szesnasty w Bukowinie Tatrzańskiej „Sabalowe bajania” dobiegły końca. Trwały cztery dni. Były — jak co roku — pięknym widowiskiem i niepowtarzalną okazją prezentacji bogactwa folkloru ziem górskich. Akordem, pognętnym tegorocznej bukowinańskiej imprezy był spektakl regionalny pt. „Zielone obyczaje” **Józefa Pitoraka**, wykonany przez teatr w Bukowinie, działający przy jedynym tego typu w kraju spółdzielni kulturalno-oświatowej „Dom Ludowy”.

Wczoraj ogłoszono wyniki XVI „Sabalowych bajani”. Jury pod przewodnictwem znanego etnografa prof. **Romana Reinfussa** uznało, że w kategorii gawędziarzy ludowych najlepszymi okazali się: **Maria Markiewicz** z Porąbki w woj. bielsko-bialskim i **Jan Jedrol** z Poronina. Wśród młodszych — **Władysław Gondek** z Białego Dunajca. „Dziennik Polski” swoją nauką — pięknym widowiskiem i niepowtarzalną okazją prezentacji bogactwa folkloru ziem górskich. Akordem, pognętnym tegorocznej bukowinańskiej imprezy był spektakl regionalny pt. „Zielone obyczaje” **Józefa Pitoraka**, wykonany przez teatr w Bukowinie, działający przy jedynym tego typu w kraju spółdzielni kulturalno-oświatowej „Dom Ludowy”.

W konkursie śpiewaków nagrodzono **Janinę Kocembę** z Kamionki Wielkiej i **Genowefę Krupę** z Woli Batorskiej. Krakowa. W grupie najmłodszych wyróżniono m. in. **Renatę Szewczyk** z Łopusznej.

AKIEMYSTOWICZ

Dziś początek egzaminów na studia

WARSZAWA (PAP). 19 bm. rozpoczynają się egzaminy wstępne na studia dzienne w uniwersytetach, politechnikach, akademiach ekonomicznych i innych uczelniach podległych Ministerstwu Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki. Łącznie do egzaminów przystępuje blisko 100 tysięcy kandydatów, którzy ubiegają się o 45.520 indeksów. Konkurencja jest więc nieco mniejsza niż w latach ubiegłych, kiedy o jedno miejsce ubiegało się 3 kandydatów, a na niektórych wydziałach 5-10.

W Uniwersytecie Warszawskim startuje do egzaminów wstępnych ponad 5.500 maturzystów, w tym znaczna przewaga dziewcząt. Najbardziej obciążone wydziały to pedagogika, psychologia, lingwistyka stosowana, orientalistyka.

Artystyczna eskapada „Małego Podhala”

(Inf. wł.) Przed ponad ćwierćwiekiem wielki miłośnik i znawca góralskiego folkloru **Andrzej Haniaczyk** — z zawodu i zamiłowaniem nauczyciel — założył dziecięcy zespół folklorystyczny — „Małe Podhale”. Z czasem rozrósł się on i już od lat działały równoległe trzy grupy etniczne tego zespołu: orawska w Jablonce, spiśka w Jurgowie oraz prezentująca folklor skalnego Podhala w Białym Dunaju. W programie każdej z tych grup są zabawy i gry dzieci góralskie — jakże odmienne na Spiszu, Orawie czy skalnym Podhalu. Są także w „Małym Podhalu” prawdziwi wirtuozi gry na rozmaitych unikalnych instrumentach: rogach pasterskich, owczych dzwonkach, fujarkach, a nawet listkach. Góralskie dzieci prezentują także swe tańce i piosenki.

W swej długiej — jak na dzieje zespołu historii — „Małe Podhale” odbyło wiele wояжy artystycznych w różne strony świata. Teraz dzieje a nawet wnuki pierwsi członkowie zespołu wyruszyli w kolejną artystyczną wyprawę wakacyjną. Przez miesiąc prezentować się będą w Republice Federalnej Niemiec oraz we Francji. Oczekiwany wraz z zespołem „Małe Podhale” o którym w Nowosadeckim mówi się „haniaczykowe dzieci” wyjechał założyciel i do dziś kierownik zespołu — **Andrzej Haniaczyk**.

Największa w Polsce krzywa wieża

WAŁBRZYCH (PAP). Mało kto wie, że w Żabkowicach Śląskich (woj. wałbrzyskie) tuż obok rynku i międzynarodowej drogi „E-12” stoi największa w Polsce krzywa wieża. Jest to XV-wieczna murywana dzwonnica. Ma 34 m wysokości. Żabkowicka krzywa wieża jest odchylona od pionu o 152 centymetry. Najstarszemu zabytkowemu miastu Żabkowic nie grozi zawalenie. Jak wykazały ostatnie badania porównawcze, odchylenie od pionu szczytu wieży jest stałe. Na szczycie wieży znajduje się platforma widokowa w której rozciąga się piękny widok na polskie Góry Bardzkie i Sowie.

Zakończenie Festiwalu Piosenki Żołnierskiej w Kołobrzegu

KOSZALIN (PAP). XVI FPZ w Kołobrzegu dobiegł końca. 16 bm. w trzecim dniu imprezy, odbyła się uroczystość wreczania laureatom Złotych i Srebrnych Pierścieni.

Złotym Pierścieniem i nagrodą ministra obrony narodowej wyróżniono kompozytora **Adama Szmeręka**, autorkę tekstu **Ewę Cisoń** oraz wykonawczynię **Różę Waligórską** za piosenkę „Ballada o matce”. Również Złoty Pierścień i nagrodę ministra obrony narodowej otrzymali: kompozytor **Gustaw Jaeger**, autor tekstu **Jerzy Dąbrowski** oraz wykonawca **Andrzej Szajewski** za piosenkę „My zapamiętani, my niespokojni”.

IX Plenum KC PZPR zakończyło obrady

(DOKOŃCZENIE ZE STR. 1)
nianie przewodniej roli partii przez rozszerzenie jej wpływu na społeczeństwo.

(Skrót wystąpienia M. Milewskiego podajemy na str. 3).

Z kolei głos zabrał członek Biura Politycznego KC, przewodniczący Komisji KC PZPR ds. Skarg, Wniosków i Sygnałów od Ludności — Albin Siwak, który swoje wystąpienie oparł na liście z różnych środowisk napływających do Komitetu Centralnego, poświęcił trudnym, złożonym problemom naszego życia. (Omówienie wystąpienia podajemy na str. 3).

Komitet Centralny przyjął w głosowaniu proponowane dwie uchwały.

W dalszej części obrad Kazimierz Barcikowski przedstawił informację o bieżących problemach społeczno-politycznych i zadaniach partii stąd wynikających.

W następnej części obrad Komitet Centralny uzupełnił porządek dzienny o punkt dotyczący spraw organizacyjnych, poprzedzony wcześniejszymi, przeprowadzonymi w godzinach rannych tego dnia, konsultacjami z członkami KC oraz pierwszymi sekretarzami komitetów wojewódzkich partii.

Po tych konsultacjach przedstawione zostały propozycje Biura Politycznego, w tym: • dotychczasowego zastępcy członka Biura Politycznego KC, I sekretarza Komitetu Warszawskiego PZPR Mariana Woźniaka na członka Biura Politycznego KC PZPR;

• tokarza z Zakładów im. Cegielskiego w Poznaniu — Stanisława Kalkusa na członka Biura Politycznego KC PZPR;

• I sekretarza KW PZPR w Gdańsku — Stanisława Bajora na zastępcę członka Biura Politycznego KC PZPR;

• zastępcy członka Biura Politycznego KC — Jana Głowczyka na sekretarza KC PZPR;

• kierownika Zespołu Doradców Prezesa Rady Ministrów — Manfreda Gorywodę na sekretarza KC PZPR.

Równocześnie członkowie KC zostali poinformowani, że rezygnację ze swoich funkcji złożyli: • członek Biura Politycznego KC, sekretarz KC Hieronim Kubiak — z funkcji sekretarza KC PZPR, pragnąc zająć się pracą naukową;

• Marian Woźniak — z funkcji sekretarza KC, w

związku z wyborem go na I sekretarza Komitetu Warszawskiego PZPR;

• Jan Łabecki — z funkcji członka Biura Politycznego KC;

• członek Biura Politycznego KC, sekretarz KC Stefan Olszowski — z funkcji sekretarza KC PZPR, w związku z przejściem do pracy w aparacie państwowym.

Następnie Komitet Centralny przyjął rezolucje: Hieronima Kubiaka (przy 6 głosach przeciwnych i 7 wstrzymujących się), Stefana Olszowskiego (5 głosów przeciwnych i 5 wstrzymujących się), Mariana Woźniaka (2 głosy wstrzymujące się) i Jana Łabeckiego (31 przeciwi i 25 wstrzymujących się).

Z kolei w głosowaniu tajnym dokonano wyboru nowych członków centralnych władz partyjnych. Głosowało 170 członków KC — wszystkie głosy ważne.

Na członków Komitetu Centralnego wybrano: Stanisława Bajora (105 głosów), Manfreda Gorywodę (113 głosów) i I sekretarza KW PZPR w Częstochowie — Władysława Jonkisa (160 głosów).

Na zastępcę członka KC wybrano: wiceministra obrony narodowej, szefa GZP WP gen. dyw. Józefa Baryłę (133 głosy).

Członkami Biura Politycznego wybrano Stanisława Kalkusa (148 głosów) i Mariana Woźniaka (167 głosów).

Zastępcą członka Biura Politycznego wybrano Stanisława Bajora (110 głosów).

Sekretarzami KC wybrano Jana Głowczyka (163 głosy) i Manfreda Gorywodę (119 głosów).

Wszystkim nowo wybranym serdeczne gratulacje złożył Wojciech Jaruzelski. Złożył on także podziękowanie towarzyszącemu odchodzącym z funkcji w Komitecie Centralnym Partii.

Komitet Centralny zaakceptował powołanych przez Biuro Polityczne KC kierowników Wydziałów KC: Krzysztofa Kostyrkę (Wydział Kultury KC) i p.k. Bożysława Kołodziejczaka (kancelaria Sekretariatu KC).

Na zakończenie IX Plenum głos zabrał Wojciech Jaruzelski.

Dwudniowe obrady IX Plenum Komitetu Centralnego PZPR zakończyły się odpowiadaniem "Międzynarodówkom".

Uchwała IX Plenum Komitetu Centralnego PZPR o zadaniach w pracy z młodzieżą

Przyszłość socjalistycznej Polski zależy od zjednoczenia wszystkich pokoleń, od ich współdziałania w realizacji postępowych przemian społeczno-gospodarczych i politycznych, których kierunki precyzyjnie zostały wyznaczone w programie IX Nadzwyczajnego Zjazdu PZPR.

Obowiązkiem partii i instytucji państwowych jest stworzenie warunków do rozwoju aktywności, nowatorstwa i inicjatywy młodzieży w rozwiązywaniu spraw ogólnospołecznych, a tym samym i swoich własnych. Komitet Centralny wysoce ocenia dyskusję na plenum, organizację młodzieżowych, w całym społeczeństwie. Wyniki tej dyskusji wywarły istotny wpływ na przebieg i postanowienia IX Plenum.

Komitet Centralny aprobując oceny i wnioski zawarte w referacie Biura Politycznego, wygłoszonym przez I sekretarza KC PZPR tow. Wojciecha Jaruzelskiego oraz zobowiązując Biuro Polityczne do opracowania do 31 lipca 1982 roku harmonogramu realizacji zadań zawartych w referacie i niniejszej uchwale.

Komitet Centralny przyjmuje do wiadomości rządowy "Program poprawy warunków startu życiowego i zawodowego młodzieży" i zobowiązuje wszystkich członków partii do jego konsekwentnej realizacji.

Komitet Centralny zwraca się do całego młodego pokolenia, do socjalistycznych związków młodzieży polskiej, aby młodzi Polacy wzięli na siebie odpowiedzialność za najistotniejsze obszary życia społeczno-gospodarczego kraju.

1. Komitet Centralny stwierdza, że obowiązkiem wszystkich ogniw partii jest działanie na rzecz odrodzenia i wzbogacenia życia ideowego młodzieży, wyposażenie młodych w gruntowną wiedzę społeczno-polityczną, przygotowanie ich do samodzielnej oceny zjawisk i procesów społecznych, przywrócenie wiary w ideę socjalistyczną. Uznajemy za niezbędne podniesienie poziomu przedmiotowo-społeczno-politycznych w szkołach i uczelniach. Niezwykle ważne jest rozwijanie wśród młodzieży ruchu intelektualnego na rzecz poznawania dzieł klasyków marksizmu-leninizmu. Służyć to będzie rozumieniu przekształceń rzeczywistości zgodnie z idealami socjalizmu.

2. Komitet Centralny podkreśla wagę patriotycznego wychowania młodzieży. W postawach młodych Polaków kształtować trzeba właściwe rozumienie nadrzędnych narodowych interesów, dążeń i celów. Konieczne jest zachęcanie międzynarodowej solidarności i siłami postępu i wolności, pokoju i socjalizmu we współczesnym świecie.

Komitet Centralny uważa, że ważną powinnością ruchu młodzieżowego jest rozwijanie wszechstronnej współpracy z młodzieżą Kraju Rad i innych państw wspólnoty socjalistycznej. Współpraca ta umacnia więzi przyjaźni, angażuje młodzież do walki o pokój i bezpieczeństwo narodów.

3. Komitet Centralny stwierdza, że obowiązkiem szkół jest kształtowanie socjalistycznych przekonań, przygotowanie młodego pokolenia do pracy i życia w społeczeństwie socjalistycznym. Szczególne znaczenie ma obywatelska edukacja młodego pokolenia, jego wychowanie patriotyczno-obronne, kształtowanie takich cech, jak poczucie odpowiedzialności za losy państwa, gotowość do służby społecznej. Młodzież wychowywana być powinna w duchu nieprzejmowania i walki z wszelkimi przejawami zła, z nieuczynnością i bezdušnością, z patologią społeczną, z deformacjami w stosunkach międzyludzkich.

Szkoly polskie mają charakter świecki. Ta konstytucyjna zasada powinna być powszechnie respektowana. Stwarza ona bowiem warunki dla uczciwej tolerancji religijnej i światopoglądowej. Kadra nauczycielska powinna gwarantować spełnianie tych wymagań.

4. Komitet Centralny uważa, że pilnym zadaniem jest wypełnienie luk i eliminowanie przeszczeń w upowszechnianiu naszej historii najnowszej, a także balanie fałszywych mitów tworzonych przez przeciwników socjalizmu.

5. Komitet Centralny zobowiązuje organizacje partyjne w placówkach naukowych, aby inspirowały marksistowskie publikacje z najnowszej historii Polski. Konieczne jest opracowanie nowych form upowszechniania wiedzy historycznej, m.in. radiowo-telewizyjnej wszechniemni.

6. Komitet Centralny zobowiązuje organizacje partyjne do umacniania wychowawczej funkcji zakładu pracy. Świadomością klasową, ideaty i dążenia młodych robotników w pierwszym rzędzie kształtuje środowisko pracy. O postawie młodych pracowników, o ich stosunku do pracy rozstrzygać powinien przede wszystkim przykład towarzyszy pracy — członków partii oraz kadry kierowniczej.

7. Rosnąca rola środków masowej informacji i propagandy zwiększa ich odpowiedzialność za upowszechnianie socjalistycznych idealów i wartości. Obowiązkiem prasy, radia i telewizji jest tworzenie socjalistycznych wzorów moralnych i kształtowanie postaw odpowiadających wymogom przyszłości. Komitet Centralny uznaje, że organizacje młodzieżowe powinny współdecydować o profilu, charakterze i poziomie prasy młodzieżowej, a także o polityce kadrowej w redakcjach. Organizacje młodzieżowe powinny mieć wpływ na programy radiowe i telewizyjne adresowane do młodzieżowego odbiorcy.

8. Komitet Centralny uważa, że warunkiem osiągnięcia trwałych rezultatów w procesie wychowania społecznego jest budowa jednolitego frontu wychowawczego. Zobowiązanie się członków partii działających we wszystkich ogniwach systemu wychowawczego do aktywnego działania w tym kierunku.

1. Komitet Centralny liczy na odwagę, upór i konsekwencję, na energię młodych we wdrażaniu reformy gospodarczej. Przekonani jesteśmy, że młodzież stworzy szeroki ruch społeczny, na rzecz wyjścia z kryzysu, podjęcie walki z niechęcią, z hamującą postępową, biurokracją, nierobstwem i lekceważeniem obowiązków, marnotrawstwem i nieefektywnym gospodarowaniem majątkiem narodowym. Udział młodych w porządkowaniu narodowego gospodarstwa zdecyduje o sytuacji młodzieży.

2. Opracowany przy współdziałaniu organizacji młodzieżowych rządowy program rozwoju budownictwa mieszkaniowego, a także postanowienia "Programu poprawy warunków startu życiowego i zawodowego młodzieży" dotyczące poprawy sytuacji mieszkaniowej, tworzą warunki dla uczestnictwa inicjatywy młodzieży w zbliżających perspektywę uzyskania własnego mieszkania. W szczególności służyć temu powinno pełniejsze wykorzystanie form budownictwa małego, zapewnienie warunków do rozwijania małych przedsiębiorstw, udziału młodych w budownictwie mieszkaniowym. Wszystkie ogniw partii powinny stać na straży sprawiedliwego, kontrolowanego społecznie rozdziału mieszkań, działek i materiałów budowlanych.

3. Komitet Centralny stwierdza, że powinnością młodego pokolenia jest aktywny udział w upowszechnianiu postępu i unowocześnianiu wsi i rolnictwa, niezbędny dla osiągnięcia samowystarczalności w wyżywieniu narodu. Służyć temu powinno konsekwentne działanie na rzecz zwiększenia dopływu środków produkcji dla rolnictwa, właśnie z myślą o młodzieży.

Zdaniem JÓZEF MAJCHERA — zastępcy członka KC, kierownik POM w Kopalniach, gm. Nowy Wisniew, woj. tarnobrzeski, przyczyną konsumpcyjnych postaw wielu młodych są błędy ich rodziców, którzy dają dzieciom prawie wszystko czego zażądają, nie żądając prawie nic.

Zdaniem JÓZEF MAJCHERA — zastępcy członka KC, kierownik POM w Kopalniach, gm. Nowy Wisniew, woj. tarnobrzeski, przyczyną konsumpcyjnych postaw wielu młodych są błędy ich rodziców, którzy dają dzieciom prawie wszystko czego zażądają, nie żądając prawie nic.

Zdaniem JÓZEF MAJCHERA — zastępcy członka KC, kierownik POM w Kopalniach, gm. Nowy Wisniew, woj. tarnobrzeski, przyczyną konsumpcyjnych postaw wielu młodych są błędy ich rodziców, którzy dają dzieciom prawie wszystko czego zażądają, nie żądając prawie nic.

Zdaniem JÓZEF MAJCHERA — zastępcy członka KC, kierownik POM w Kopalniach, gm. Nowy Wisniew, woj. tarnobrzeski, przyczyną konsumpcyjnych postaw wielu młodych są błędy ich rodziców, którzy dają dzieciom prawie wszystko czego zażądają, nie żądając prawie nic.

Zdaniem JÓZEF MAJCHERA — zastępcy członka KC, kierownik POM w Kopalniach, gm. Nowy Wisniew, woj. tarnobrzeski, przyczyną konsumpcyjnych postaw wielu młodych są błędy ich rodziców, którzy dają dzieciom prawie wszystko czego zażądają, nie żądając prawie nic.

Zdaniem JÓZEF MAJCHERA — zastępcy członka KC, kierownik POM w Kopalniach, gm. Nowy Wisniew, woj. tarnobrzeski, przyczyną konsumpcyjnych postaw wielu młodych są błędy ich rodziców, którzy dają dzieciom prawie wszystko czego zażądają, nie żądając prawie nic.

Zdaniem JÓZEF MAJCHERA — zastępcy członka KC, kierownik POM w Kopalniach, gm. Nowy Wisniew, woj. tarnobrzeski, przyczyną konsumpcyjnych postaw wielu młodych są błędy ich rodziców, którzy dają dzieciom prawie wszystko czego zażądają, nie żądając prawie nic.

Zdaniem JÓZEF MAJCHERA — zastępcy członka KC, kierownik POM w Kopalniach, gm. Nowy Wisniew, woj. tarnobrzeski, przyczyną konsumpcyjnych postaw wielu młodych są błędy ich rodziców, którzy dają dzieciom prawie wszystko czego zażądają, nie żądając prawie nic.

Zdaniem JÓZEF MAJCHERA — zastępcy członka KC, kierownik POM w Kopalniach, gm. Nowy Wisniew, woj. tarnobrzeski, przyczyną konsumpcyjnych postaw wielu młodych są błędy ich rodziców, którzy dają dzieciom prawie wszystko czego zażądają, nie żądając prawie nic.

Zdaniem JÓZEF MAJCHERA — zastępcy członka KC, kierownik POM w Kopalniach, gm. Nowy Wisniew, woj. tarnobrzeski, przyczyną konsumpcyjnych postaw wielu młodych są błędy ich rodziców, którzy dają dzieciom prawie wszystko czego zażądają, nie żądając prawie nic.

Zdaniem JÓZEF MAJCHERA — zastępcy członka KC, kierownik POM w Kopalniach, gm. Nowy Wisniew, woj. tarnobrzeski, przyczyną konsumpcyjnych postaw wielu młodych są błędy ich rodziców, którzy dają dzieciom prawie wszystko czego zażądają, nie żądając prawie nic.

Zdaniem JÓZEF MAJCHERA — zastępcy członka KC, kierownik POM w Kopalniach, gm. Nowy Wisniew, woj. tarnobrzeski, przyczyną konsumpcyjnych postaw wielu młodych są błędy ich rodziców, którzy dają dzieciom prawie wszystko czego zażądają, nie żądając prawie nic.

Zdaniem JÓZEF MAJCHERA — zastępcy członka KC, kierownik POM w Kopalniach, gm. Nowy Wisniew, woj. tarnobrzeski, przyczyną konsumpcyjnych postaw wielu młodych są błędy ich rodziców, którzy dają dzieciom prawie wszystko czego zażądają, nie żądając prawie nic.

Zdaniem JÓZEF MAJCHERA — zastępcy członka KC, kierownik POM w Kopalniach, gm. Nowy Wisniew, woj. tarnobrzeski, przyczyną konsumpcyjnych postaw wielu młodych są błędy ich rodziców, którzy dają dzieciom prawie wszystko czego zażądają, nie żądając prawie nic.

Zdaniem JÓZEF MAJCHERA — zastępcy członka KC, kierownik POM w Kopalniach, gm. Nowy Wisniew, woj. tarnobrzeski, przyczyną konsumpcyjnych postaw wielu młodych są błędy ich rodziców, którzy dają dzieciom prawie wszystko czego zażądają, nie żądając prawie nic.

Zdaniem JÓZEF MAJCHERA — zastępcy członka KC, kierownik POM w Kopalniach, gm. Nowy Wisniew, woj. tarnobrzeski, przyczyną konsumpcyjnych postaw wielu młodych są błędy ich rodziców, którzy dają dzieciom prawie wszystko czego zażądają, nie żądając prawie nic.

Zdaniem JÓZEF MAJCHERA — zastępcy członka KC, kierownik POM w Kopalniach, gm. Nowy Wisniew, woj. tarnobrzeski, przyczyną konsumpcyjnych postaw wielu młodych są błędy ich rodziców, którzy dają dzieciom prawie wszystko czego zażądają, nie żądając prawie nic.

Zdaniem JÓZEF MAJCHERA — zastępcy członka KC, kierownik POM w Kopalniach, gm. Nowy Wisniew, woj. tarnobrzeski, przyczyną konsumpcyjnych postaw wielu młodych są błędy ich rodziców, którzy dają dzieciom prawie wszystko czego zażądają, nie żądając prawie nic.

Zdaniem JÓZEF MAJCHERA — zastępcy członka KC, kierownik POM w Kopalniach, gm. Nowy Wisniew, woj. tarnobrzeski, przyczyną konsumpcyjnych postaw wielu młodych są błędy ich rodziców, którzy dają dzieciom prawie wszystko czego zażądają, nie żądając prawie nic.

Zdaniem JÓZEF MAJCHERA — zastępcy członka KC, kierownik POM w Kopalniach, gm. Nowy Wisniew, woj. tarnobrzeski, przyczyną konsumpcyjnych postaw wielu młodych są błędy ich rodziców, którzy dają dzieciom prawie wszystko czego zażądają, nie żądając prawie nic.

stwa, racjonalne wykorzystanie ziemi, kooperacja między trzema równoprawnymi sektorami rolnictwa, podniesienie kwalifikacji rolniczych, tworzenie warunków kulturalnych i cywilizacyjnych sprzyjających pozostawaniu młodzieży na wsi.

Jest to możliwe jedynie przy wsparciu działań państwa przez społeczne inicjatywy młodzieży.

4. Instancje i organizacje partyjne zobowiązują się do tworzenia warunków sprzyjających zwiększeniu udziału młodych w organach władzy państwowej, we wszystkich formach samorządu oraz w patriotycznym ruchu odrodzenia narodu. Wykorzystanie tych możliwości zależy od pracy i postawy samej młodzieży.

5. Komitet Centralny stwierdza, że awans społeczno-zawodowy młodzieży powinien opierać się na jasnych zasadach polityki kadrowej i płacowej. Zobowiązują się wszystkie ogniw partii do tworzenia warunków awansu dla młodych pracowników i powierzenia im kierowniczych funkcji, a przede wszystkim awansu poziomu opartego na doskonałości kwalifikacji, fachowości i niestarowości w zawodzie. Komitet Centralny oczekuje od rządu dokonania analizy wykorzystania kwalifikacji młodzieży oraz racjonalności jej zatrudnienia i przedłożenia odpowiednich wniosków Biuru Politycznemu KC PZPR.

III

1. Komitet Centralny zobowiązuje Biuro Polityczne do oceny realizacji uchwały IX Zjazdu w dziedzinie oświaty i wychowania.

Rząd winien podjąć działania mające na celu poprawę bazy materialno-technicznej szkolnictwa.

Komitet Centralny uważa, że niezbędne jest rozwijanie ruchu społecznego na rzecz zaspokojenia potrzeb oświaty, pobudzania inicjatyw lokalnych i angażowania całego społeczeństwa w rozwiązywanie żywych problemów szkoły. Komitet Centralny zaleca władzom oświatowym i szkolnictwu wyższemu tworzenie mechanizmów wyrównujących szansę, rozszerzających dostęp młodzieży robotniczej i chłopiejskiej do szkół średnich i wyższych.

2. Komitet Centralny uznaje za konieczne opracowanie planu przedsięwzięć związanych z aktywizacją kulturalną młodzieży. Należy zdecydowanie dążyć do zapewnienia dzieciom i młodzieży, bez względu na miejsce zamieszkania, powszechnie dostępnej książki, prasy, a także wartościowego repertuaru kinowego i teatralnego.

3. Komitet Centralny podkreśla, że powinnością organizacji społecznych, ogniw administracji państwowej i gospodarczej jest wspieranie zakładowych i wiejskich placówek kultury, udzielanie pomocy materialnej i organizacyjnej rodzycy, inicjatywy społecznej i oświatowej i sportowo-turystycznej młodzieży.

4. Wszystkie ogniw i instancje partyjne zobowiązują się do wspierania inicjatyw organizacji młodzieżowych i masowych organizacji sportowo-turystycznych (TKKF, LZS, PITK, AZS, SZS) zmierzających do racjonalnego zagospodarowania czasu wolnego dzieci i młodzieży, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb ich zdrowia, wypoczynku oraz rozwoju sportu, turystyki i wychowania fizycznego.

IV

1. Najbliższym sojusznikiem partii w ideowym i patriotycznym wychowaniu młodzieży są socjalistyczne związki młodzieży. Założenia programowe, charakter ideowy, oraz praktyka działania ZSMP, ZMW, SZSP, ZHP dobrze służy realizacji celów i pryncypiów socjalizmu.

Komitet Centralny podkreśla organizacyjną samodzielność i samorządność w działaniach socjalistycznych związków młodzieży. Ideowa więź organizacji młodzieżowych z partią wyraża się we wspólnocie założeń ideowo-programowych i respektowaniu tych założeń w praktyce.

Partia w swej współpracy z ZSMP, ZMW, SZSP, ZHP opiera się na zasadach równorzędności i równoprawności tych organizacji.

Komitet Centralny zobowiązuje wszystkie instancje i ogniw partii, by działały na rzecz podnoszenia aurytywności organizacji młodzieżowych i umacniania ich roli w systemie społeczno-politycznym państwa, sprzyjały wszechstronnej współpracy socjalistycznych związków młodzieży. Komitet Centralny zobowiązuje młodych członków partii do aktywnego uczestnictwa w działalności socjalistycznych związków młodzieży, a instancje partyjne do okresowych ocen działalności członków PZPR w ruchu młodzieżowym.

2. Komitet Centralny uważa, że dla prawidłowej polityki państwa wobec młodzieży niezbędne są rozwiązania i gwarancje instytucjonalne dla organizacji młodzieżowych. Zwracamy się do socjalistycznych związków młodzieży o przeprowadzenie konsultacji we wszystkich środowiskach, a następnie przedstawienie stanowiska w sprawie nowych praw organizacji młodzieżowych, które przybrałyby formę instytucjonalno-prawnych regulacji:

a) opiniowania zamierzeń bądź decyzji administracji państwowej i gospodarczej, które dotyczą młodzieży, a są związane ze sprawami polityki kadrowej, awansu zawodowego i społecznego, podziału świadczeń socjalnych, polityki placowej i mieszkaniowej, oświaty i wychowania, szkolnictwa wyższego, kultury, sportu i turystyki oraz innych spraw dotyczących młodzieży. Prawo to byłoby równoznaczne ze zobowiązaniem administracji państwowej i gospodarczej wszystkich szczebli do zasięgnięcia opinii socjalistycznych związków w powyższych sprawach;

b) uzgodnień, czyli udziału socjalistycznych związków młodzieży w pracach legislacyjnych nad tymi aktami prawnymi, które dotyczą młodego pokolenia;

c) inicjatyw, umożliwiającej socjalistycznym związkom młodzieży zgłaszanie projektów aktów prawnych i zobowiązującej organa państwa do ich merytorycznego rozpatrzenia; dotyczyłoby to również inicjatyw ustawodawczych;

d) kontroli, pozwalającej socjalistycznym związkom młodzieży uzyskiwać od administracji państwowej i gospodarczej informacje o stanie realizacji decyzji podjętych na rzecz młodzieży.

3. Komitet Centralny:

• zaleca powołanie Komitetu ds. Młodzieży przy Radzie Ministrów, stanowiącego płaszczyznę koordynacji działalności organów państwowych w żywności, sprawach młodzieży, podobne rozwiązania należy przyjąć na wszystkich szczeblach administracji państwowej;

• zobowiązuje Klub Poselski PZPR do wniesienia na forum Sejmu inicjatywy, dotyczącej uchwalenia ustawy w sprawach młodzieży;

• zobowiązuje Sekretariat KC do opracowania, po konsultacji z organizacjami młodzieżowymi, instrukcji dla instancji partyjnych wszystkich szczebli, określającej tryb i formy stałych kontaktów z tymi organizacjami.

4. Komitet Centralny wyraża uznanie wielu pokoleniom działaczy polskiego ruchu młodzieżowego, których dorobek przyczynił się do umocnienia władzy ludowej, odbudowy i rozwoju socjalistycznego państwa.

5. Komitet Centralny zaleca Sekretariatowi KC upowszechnienie w organizacjach partyjnych do 30 września br. dokonanej przez Komisję Młodzieżową KC oceny wykonania uchwały VII Plenum KC z 1972 r.

6. Komitet Centralny zobowiązuje Sekretariat KC do:

znalezienia właściwych rozwiązań dla podjęcia systematycznych badań naukowych zasadniczych problemów młodego pokolenia.

7. Komitet Centralny na najbliższym posiedzeniu plennym

powinien zostać poinformowany przez Sekretariat KC o sposobie wykorzystania wniosków szczegółowych zgłoszonych w dyskusji.

KOMITET CENTRALNY KC PZPR

Życiorysy

Stanisław Kalkus

Urodził się 9. 09. 1932 r. w Poznaniu, w rodzinie robotniczej. Z zawodu jest tokarzem. Od 1949 r. pracuje w Fabryce Siłników Agregatowych i Trakcyjnych Zakładów Przemysłu Metalowego „H. Cegielski” w Poznaniu.

Obecnie na stanowisku brygadzisty kontrolera jakości. W 1949 r. rozpoczął działalność społeczno-polityczną, wstępując do Związku Młodej Polski. Przez szereg lat był aktywistą tej organizacji. W 1953 r. wstąpił do PZPR. W toku swej dotychczasowej działalności partyjnej był wybierany do władz PZPR na szczeblu podstawowym i wojewódzkim. Obecnie jest członkiem Egzekutywu POP na swoim wydziale. Działał również w Związku Zawodowym Metalowców.

Na IX Nadzwyczajnym Zjeździe PZPR został wybrany do składu Komitetu Centralnego Partii.

Marian Woźniak

Marian Woźniak urodził się 2. 03. 1936 r. w Dąbrownicy na Wołyniu, w rodzinie inteligentycznej. W 1957 r. ukończył Akademię Ekonomiczną w Poznaniu i podjął pracę w Wojewódzkiej Komisji Planowania Gospodarczego w Zielonej Górze. W latach 1961—65 kierował działem planowania inwestycji w Mazowieckich Zakładach Rafinacyjnych i Petrochemicznych w Plocku, sprawując zarazem funkcje niesatowanego sekretarza ds. ekonomicznych w Komitecie Zakładowym PZPR. Przez następne 3 lata był w tym mieście zastępcą dyrektora Przedsiębiorstwa „Petrobudowa”. W latach 1967—70 był przewodniczącym Prezydium MRN w Plocku, a następnie do 1973 r. zastępcą przewodniczącego warszawskiej WRN. Od 1973 r. do 1978 r. pracował na stanowisku wicedyrektora, a potem dyrektora Zespołu Gospodarki Terenowej w Komisji Planowania przy Radzie Ministrów. Od 1979 r. — wojewoda siedlecki. W czerwcu 1981 r. na Konferencji Wojewódzkiej PZPR w Siedlcach wybrany został I sekretarzem Komitetu Wojewódzkiego, 5 czerwca 1982 r. został wybrany I sekretarzem Komitetu Warszawskiego PZPR.

Od IX Zjazdu PZPR — członek KC. I Plenum KC wybrało Mariana Woźniaka na sekretarza KC. W lutym 1982 r. na VII Plenum KC został zastępcą członka Biura Politycznego KC. Jest wiceprzewodniczącym Komisji KC ds. Opracowania Perspektywicznego Programu PZPR, członkiem Komisji Reformy Gospodarczej i Polityki Ekonomicznej. Jest członkiem PZPR od 22 lat.

Stanisław Bejger

Urodzony 12. 11. 1929 r. w Piątkowie, w woj. tarnobrzeskim, w rodzinie robotniczej. W latach 1943—1945 pracuje jako gotowiec w starostwie powiatowym w Wąbrzeźnie, 1945—46 zatrudniony tamże jako referent. W latach 1946—1951 inspektor audycji Polskiego Radia w Gdańsku. W okresie 1951—1954 jest zastępcą kierownika Wydziału Młodego w KW PZPR w Gdańsku, 1954—1958 — nacelnik WSNŚ przy KC PZPR. Ukończył teó Wyższą Szkołę Ekonomiczną w Sopocie.

W 1971 r. podjął pracę w Komitecie Centralnym Partii. W 1975 r. został zastępcą kierownika Wydziału Ekonomicznego, a w 1977 r. — kierownikiem Wydziału Planowania i Analiz Gospodarczych KC PZPR.

W 1980 r. przeszedł do pracy w Urzędzie Rady Ministrów, gdzie zajmuje stanowisko kierownika Zespołu Doradców Ekonomicznych Prezesa Rady Ministrów.

Dyskusja na piątkowych obradach IX Plenum

WARSZAWA (PAP).

W dyskusji plenarnej w części dotyczącej problematyki młodego pokolenia Polaków w drugim dniu obrad głos zabrało 9 mówców. Formulowano diagnozę obecnej sytuacji młodzieży, zastanawiano się nad kierunkami pracy w tym środowisku.

Waldemar Swirgón — zastępcą członka KC, przewodniczący Zarządu Krajowego Związku Młodej Wsielskiej stwierdził, że w obecnych warunkach politycznych i gospodarczych naczelnym celem ruchu młodzieżowego jest skupienie młodych Polaków wokół programu realnego socjalizmu, programu partii i sojusznicych stronnictw. Konieczna jest skoordynowana współpraca — na zasadach równorzędności i dobrowoli — czterech socjalistycznych związków młodzieży.

Dla pozyskania całego młodego pokolenia, dla sprawy socjalistycznej ojczyzny — powiedział Tadeusz Jemiolo — członek KC, oficer WP — potrzebne jest upowszechnienie wśród młodych norm etycznych-moralnych, wzorców dobrej pracy, rozszerzenie frontu oddziaływania partyjnego. Procesem ciągłym, a nie zabiegami jednostkowymi musi być kształtowanie postaw internacjonalistycznych i patriotycznych wśród młodzieży.

Grzegorz Kotłowski — wiceprzewodniczący CKKP, dyrektor 31 LO w Łodzi zwrócił uwagę na potrzebę zmiany modelu kształcenia nauki, uczenia. Uczelnianie bacznie teorii, a nie praktyce szkolnej — przygotowują dobrych matematyków, biologów, polonistów, a nie dobrych naukowców.

Tadeusz Pisarski — członek KC, lekarz medycyny, zastępcą dyrektora Instytutu Genealogii i Położnictwa AM w Poznaniu stwierdził, że społeczne zaniechanie wychowania młodych jest immanentną częścią myślenia o jutrze.

Andrzej Ziemiński — redak-

tor naczelny „Sztandaru Młodych” powiedział, że przed Plenum stoi niepowtarzalna szansa ukazania młodzieży atrakcyjności partii i jej programu, stworzenia klimatu i warunków włączających młodzież w proces socjalistycznej odnowy.

Tadeusz Sawic — przewodniczący Rady Naczelnej Socjalistycznego Związku Studentów Polskich za szczególne istotne uznał zawarte w referacie Biura Politycznego KC PZPR propozycje przyznania uprawnień gwarantujących organizacjom młodzieżowym wpływ na rozstrzygnięcie problemów życia kraju.

Doniosłym problemem — stwierdził Zbigniew Szadkowski — członek KC, frezer w Bydgoskich Zakładach Elektromechanicznych „Belma” — jest szybkie usunięcie mankamentów w systemie kształcenia w wyższych uczelniach — nadprodukcji absolwentów w jednej specjalności, a braku — w innych.

</

Z historii krakowskich komunistów lat okupacji

Jak zginął Mieczysław Lewiński?

Tamten artykuł zaczynał się następująco: „Dotąd nie napisano o tym, jak 40 lat temu SS-Obersturmführer Kurt Heinemeyer szedł z Pomorskiej na Kujawską, żeby aresztować pierwszych krakowskich komunistów lat okupacji”.

Pelagii Lewińskiej, jedynego żyjącego członka pierwszej piątki organizacji „R”, później „Polski Ludowej” jeszcze później okręgu PPR w Krakowie i żony Mieczysława Lewińskiego.

Pelagia Lewińska zatelefonowała do mnie. Była w Krakowie. Wkrótce spotkaliśmy się w krakowskim mieszkaniu państwa Swierzów, przyjaciół Lewińskich z czasów wojny. Przywitała mnie niewysoka, starsza pani w sukience w niebieskie kwiatki, o

Dla mnie było to zupełne zaskoczenie. Wiedziałam, że był aresztowany Fik i my. Fikową przywieziono trzy dni później. Ta sama noc, ulica Pomorska. „Mojego męża wzięto do sali. Mnie zostawiono na korytarzu. Potem wezwano mnie... Mój mąż wisiał za ręce...”

Był to powszechny sposób więzienia więźniów praktykowany we wszystkich urzędach SD na terenie dystryktu krakowskiego w celu wymuszenia zeznań.

Nie było to jednak ostatnie spotkanie małżonków, bowiem Lewińska pozostawiono ponownie na korytarzu. Trwało to pewien czas, do chwili, gdy wyprowadzili tam skatowanego Mieczysława Lewińskiego. Zaraz ich jednak rozdzielono. „Zabrali go ode mnie do innej sali i już go potem nie widziałam, a mnie i Fikę odwieźli do więzienia Montelupich”.

wiec uderzył mnie butem. Trwało to wszystko bardzo krótko. Zaraz zamknął mnie na powrót w celi. Moim przyjacielom dałam znać grypsiem żeby zapiekowali się moją koszulą. Nie mogłam inaczej powiedzieć, że on nie żyje”.

Rok 1946, Kraków. „Czy mąż mój popełnił samobójstwo? Trudno mi powiedzieć. Niemniej po wojnie byłym z matką moją przyjaciółką u profesora Jana Olbrycha, który był kierownikiem Zakładu Medycyny Sądowej. Wyszukał protokół oględzin lekarskich zbrodniarza, sporządzony w roku 1942. Z obrazów ciała, jakie notuje protokół wynikało, że poza skatowaniem i rozmatym bliźniaki, prawdopodobnie popełnił samobójstwo”.

Relacja o śmierci Mieczysława Lewińskiego jest ostentacyjna. Kilka dni przed rozstrzelaniem Fikę podczas jednego z masowych morderstw w Krzeszawicach. Po trzech miesiącach śledstwa i po przesłuchaniach Pelagii Lewińskiej wywieziono do Oświęcimia. Tam w oddziale kobiecym spotkały się z Heleną Fikową. Fikowa nie dożyła wyzwolenia. Zmarła na tyfus w roku 1943. Nigdy nie dowiedziała się o śmierci swego męża. W Krakowie zaś gestapo opiekowało wszystkim, co pozostało po aresztowanych. Zasadą było w pracy Sipo u. SD, iż zareklamowane w ten sposób przedmioty służyły następnie do wynagradzania agentów. Mieszkanie po Lewińskich przy ulicy Mazowieckiej otrzymał agent Karol Pfeiffer, człowiek wiele zasłużony dla Pomorskiej i osobście dla SS-Obersturmführera Kurta Heinemeyera. Ale to już inna historia.

Kraków, 31.3.1935. Mieczysław Lewiński był przede wszystkim nauczycielem i wychowawcą. Tu ze swymi współpracownikami (piąty od lewej w pierwszym rzędzie) w szkolnym przedstawianiu. Rok 1935.

Ta sama noc, więzienie Montelupich.

„Jak tylko przekroczyliśmy bramę wyszedł młody gestapowiec i uderzył Fikę w twarz. Potłukił mu okulary. Potem zamknięto nas w celi, każde osobno”.

Rano, 22 października, więźniowie Montelupich.

„Wbiegi do celi jeden z tych gestapowców, który nas aresztował. Robił na mnie wrażenie, że jest Czechem. Mówił z czeską. Powiedział: pan! mój mąż nie żyje. Sądząc, że jest jedna z prób załamania mnie, zawołałam: kłamstwo! On na to: wobec tego niech pani zabaczy. Wywołał mnie z celi i zaprowadził do jakiegoś pomieszczenia. Zobaczyłam mojego męża z pewnej odległości, przez drzwi z drugiej sali. Leżał na podłodze. Nie mogłam do niego dość. Próbowalam dobiec, ale gestapow

„Mąż ręce miał do tyłu, znajdował się w powietrzu. Oni uwalili go męzko: zobaczysz, że za chwilę w podobnej pozycji. Wtedy krzyknęłam: O mój mój mój, trzymaj się! Zaraz potem wyrzuceno mnie

kiencie w niebieskie kwiatki, o lagodnej i złoczonej twarzy. Była przygotowana na tę rozmowę, która trwała dwie godziny. Miała uzupełnić braki, usunąć nieporozumienia, przynieść ostateczną wersję tego, co stało się w roku 1942 w Krakowie. Zaraz okazało się, iż nieścisłości jest kilka. Zatem po kolei. Oddajmy głos świadkowi. Wszelkie cytaty pochodzą z zapisu magnetofonowego. Na początek aresztowania.

„Była to noc z 21 na 22 października. Mieszkałam przy Mazowieckiej. Przeszło ich pięciu gestapowców. Z nich jeden mówił po polsku. Mójemu mężowi założono kajdanki i przeprowadzono rewizję w domu. Podczas rewizji zasadniczo nie nie znalaziono. Mój mieszkanie mieli czyste. Wsadzono nas do auta i przewieziono do gmachu gestapo.

Pisałem: „Z aresztowanymi komunistami rozprawiono się szybko i krwawo. W raporcie złożonym przed Komisją Badania Zbrodni Hitlerowskich w Krakowie, lekarka Janina Kościuszko, która w lutym 1942 roku dostała się w kociot urządzony przez gestapo w mieszkaniu dr Ernestyny Michalikowej przy ulicy Grodzkiej 51, a później na Monte sprawowała opiekę lekarską nad współwięźniami, wspomina o Fikę i Lewińskim. — Jak styżalam od Bugajskiego (więzień zatrudniony w izbie lekarskiej Monte — JB), Lewiński był przez przesłuchujących pobity na śmierć na terenie więzienia Montelupich. (...) Ale nie jest to jedyną wersją śmierci Lewińskiego, chociaż najczęściej powtarzana. Źródłem innej wersji jest zeznanie gestapowuskie, fragment protokołu przesłuchania Makasa Kuasa. Oto co powiedział ów gestapowiec i krakowianin na pytanie polskiego prokuratora: — Z nich Lewiński powiesił się w więzieniu”.

W prywatnych rozmowach ludzi interesujących się tym fragmentem historii okupacji Krakowa, sprawa samobójstwa Mieczysława Lewińskiego powracała często. Nigdy jednak nie udawało się powiedzieć jednoznacznie: Mieczysław Lewiński zginął w okolicznościach... Dopiero kiedy ukazał się artykuł, rzecz przybrała oczekiwaną obrót. Najpierw nastąpiło przypadkowe spotkanie z krakowskim literatem Tadeuszem Kwiatkowskim. Okazało się, iż „Gazeta” z artykułem powędrowała kilkoma kanałami do Warszawy, do kogoś najbardziej zainteresowanego, — mianowicie

Kolejka po klucz do własnego mieszkania bardzo się wydłużyła. Budownictwo mieszkaniowe nie nadąża za stałe rosnącymi potrzebami. Jedną z zasadniczych przeszkód w rozwiązywaniu tego problemu są braki materiałowo-surowcowe. Trwa pogoń za cegłą, pustakami, cementem, stalą zbrojeniową... Mnożą się podania, prośby, skargi. Ktoś rozkłada ręce, ktoś nie wierzy, ktoś szuka poparcia. Samo życie.

Trafiam do zakładu, który daje początek nowym domom. Jestem u producenta cegły. Wiem skądinąd, że zakład ma sporo problemów. Mogłby więcej produkować, ale...

Nowosądeckie Przedsiębiorstwo Ceramiki Budowlanej zreszta siedem zakładów: w Krynicy, Nowym Targu, Gorlicach, Nowym Sączu, Zawadzkiej, Bielowicach i Biegonicach. Jestem w biegonickiej „dwójce”.

JEDEN Z PRACOWNIKÓW: — Jesienią 1976 r. uruchomiono ten zakład. Dotąd nie

gines... To musi się odbić (i odbija — niestety) na atmosferze pracy, klimacie społecznym, a w konsekwencji — na wynikach produkcji. Np. wydajność zakładu w Nowym Targu jest mała — ocenia dyrektor — bo ludzie po prostu nie chcą pracować. Wierzę się nie chce.

Wróćmy do Biegonic. ZASTĘPCA KIEROWNIKA CEGIELNI: — Gdyby piec mógł pracować okrągłą dobę, to można by w miesiącu wyprodukować ponad plan ok. 100 tys. sztuk cegieł. Ale dotychczas nie pracuje. Z wielu powodów. Bo są też kłopoty z suszeniem. Nie działają wentylatory. Taką schedę przejeżdżamy. Oczywiście, za kilka dni to się naprawi. To nasze główne trudności.

I ZNOW DYREKTOR: — Wszystkie nasze zakłady z wyjątkiem biegonickiego wykonują plan. Surowiec mamy własny. Tu w Sączu starczy go na ok. 100 lat. Takie są wy-

Ludzie czekają na mieszkania — materiałów budowlanych brak

Co z tą cegłą?!

Reporter „GK” pyta pracowników Nowosądeckiego Przedsiębiorstwa Ceramiki Budowlanej

było żadnego remontu. Nie był on modernizowany. To się zaczęło psuć. Wszystkie maszyny są wykorzystywane. PRZEDSTAWICIEL KIEROWNICTWA: — Niedawno wepchnięto nam ustawiarke mechaniczną (kosztowała 30 mln zł). Jest to prototyp. Tu, w Sączu, ma się sprawdzić. Z agregatem tym mamy poważne kłopoty. Instalowanie tego skomplikowanego urządzenia powoduje określone zderzenie, spiecia między ludzkie, bo odbywa się ono podczas pracy — rzutuje więc na efektywność produkcji. A jak się maszyna nie sprawdzi?... Zmiana instalacji paliwowej (do wóskowej za dewizy brak części zamiennych) dokonywana także w czasie produkcji wpływa na jej jakość i ilość.

KTOŚ DORZUCA: — Aż prosiliby się z zakładem stanąć, odremontować go i dopiero ruszyć. Ale nie możemy sobie na to pozwolić. Inny problem — brak ludzi do pracy. Wydawałoby się, że za nie takiego znów małe pieniądze (miesięczna płaca przeciętna — 8 tys. zł) nie powinno być kłopotu z naborem robotników. Ale jest. Skąd się bierze? Nie bardzo potrafiono mi odpowiedzieć.

DYREKTOR PRZEDSIĘBIORSTWA: — Zaliczono nas do grupy tych zakładów, gdzie kierowane są „niebieskie ptaki”, gdzie pracują mogą uzyskać różni bumelanci, ludzie z mar-

Właśnie. Na razie jest ciężko. Psychicznie i fizycznie. Zakład może dawać więcej, znając więcej. Na jego lepsze wyniki czekają tysiące ludzi, którym też nie jest lekko.

ANTONI KIEMYSTOWICZ

Prace renowacyjne w Krakowie trwają. Obok prac remontowych i renowacyjnych starych, zabytkowych budynków w Krakowie odnawia się także polichromie na rzeźbach „Chrystus w Ogrójcu” z 1477 roku wykonanych przez Witę Stwosza. Prace nad odnowieniem rzeźb przed wejściem do kościoła św. Barbary trwały 3 lata i na rok przed 450. rocznicą śmierci rzeźbiarza odzyskała swoją dawną urodę i blask. Rzeźby te — obok ołtarza Mariackiego, nagrobka Kazimierza Jagiellończyka w Katedrze Wawelskiej i innych prac z okresu krakowskiego rzeźbiarstwa, eksponowane będą na specjalnej wystawie poświęconej twórczości Wity Stwosza.

Na zdjęciu: prace renowacyjne rzeźb „Chrystus w Ogrójcu” dłuta Wity Stwosza przed kościołem św. Barbary w Krakowie. CAF — Tadeusz M. Sochor

Dzisiaj prawie każdy gardluje za reformą gospodarczą, za jej szybszym wprowadzeniem w życie. A jak wygląda problematyka reformy z punktu widzenia Polaków Kolei Państwowych oraz Przedsiębiorstwa Wagonów Sypialnych i Restauracyjnych „WARS”?

W wagonie bezpośrednim Warszawa — Rijeka pociągu międzynarodowego „Varsovia” za się przejeżdża 4 osoby. Cieszy się wtedy i konduktor wagonu, który ma do kogo otworzyć usta w oczystym języku, i obsługi bufetu „Warsu” — 4 klientów to kilkadziesiąt złotych obrotu. Bo kiedy pasażerów brak, żywoć załogi pociągów międzynarodowych jest smutny. Oczywiście pasażerów polskich, z rodziną walutą w portfelu. Bo cudzoziemcy — choć na terenie CSRS i Węgier liczenie napływają do bufetu „Warsu” — zwykle odchodzą z kwitkiem. Dlaczego? Powodem są ceny. W ramach reformy gospodarczej z początkiem br. zmie-

Co jakiś czas jesteśmy świadkami publicznych dyskusji, o ludziach uchylających się od pracy, na co dzień głosy o konieczności uporządkowania spraw związanych ze sporą grupą pospolitych nierobów lub kombinatorów należą zaś do powszechnych. Bez względu na polityczną koniunkturę i obowiązujące hasła w zakresie polityki społecznej. Normalnie i uczciwie pracujących ludzi słuszenie burza fakt, iż w naszym kraju anankomic prosperują panowie i panie, którzy nigdy nie skali się wypełnianiem pracowniczych obowiązków. Często także usłyszeć można skrajne opinie, że najwyższy czas zorganizować w Polsce coś na wzór „obozów pracy”, do których trafialiby i chuligani i różne masel kombinatory. Kiedy jednak przed 14 laty przygotowane kolejną — bo trzecią z rzędu — ustawę o pasywnym społecznym w niektórych kregach podniesiono larum, że jest to zamach na wolności obywatelskie i osobiste. Projekt ustawy w tej sytuacji nie wyszedł poza ramy dywagacji i dyskusji. Obecnie do Sejmu wpłynął nowy projekt ustawy traktującej o pasywności. Zarzucono jednak pierwotną nazwę i wiele pierwotnych (tych sprzed 14 lat) propozycji. Nowy projekt nosi bowiem nazwę: „O postępowaniu wobec osób uchylających się od pracy”.

WSZYSCY POWINNI PRACOWAC

Generalnym założeniem projektu nowej ustawy (traktuje o tym artykule 1) jest stwierdzenie, że każdy dorosły obywatel naszego kraju powinien pracować. Jeżeli jednak ukończył 18 lat, a nie przekroczył 45 roku życia i przez okres co najmniej ostatnich 3 miesięcy nie pozostaje w stosunku pracy lub nie pobiera nauki w szkole wnień się zarejestrować w odpowiednim w urzędzie swoje miejsce stałego lub czasowego pobytu organie administracji państwowej. Oczywiście spora jest grupa osób wyjątkowych ze wspomnianego obowiązku rejestracji. Nie muszą się więc rejestrować emeryci i renciści, inwalidzi, kobiety sprawujące opiekę nad małoletnim dzieckiem lub prowadzące gospodarstwo domowe, rolnicy prowadzący indywidualne gospodarstwo rolne i członkowie ich rodzin zatrudnieni w tym gospodarstwie, członkowie rolniczych spółdzielni produkcyjnych, rzemieślnicy wykonujący rzemieślniczo, zawodowo prowadzone prace, osoby prowadzące działalność zarobkową w własnym rachunek a objęte ubezpieczeniem społecznym, stypendyci państwowych i spo-

Czy koniec ery „niebieskich ptaków”?

Ważzone w warunkach szkodliwych dla zdrowia. Praca na cele publiczne ma być odpiąta i objęta ubezpieczeniem społecznym.

POŁOWICZNE ROZWIĄZANIE

Ważzone w warunkach szkodliwych dla zdrowia. Praca na cele publiczne ma być odpiąta i objęta ubezpieczeniem społecznym. Połowiczne rozwiązanie. Już dzisiaj, w trakcie dyskusji nad projektem nowej ustawy, wiele jest głosów wskazujących na niekonsekwencje zawartych w nim propozycji prawnych. Szczególnie dużo zastrzeżeń zgłaszanych jest pod adresem postanowień dotyczących, że praca na cele publiczne „nie może być szczególnie ucciążliwa”, a także „wykonywana w warunkach szkodliwych dla zdrowia”. Zastrzeżenia te są o tyle zasadne, że przecież istnieje wiele zawodów, których wykonywanie jest szczególnie ucciążliwe (choćby tzw. I kategoria zatrudnienia), a także związane z warunkami szkodliwymi dla zdrowia. Innymi słowy należą w tym miejscu postawić pytanie: dlaczego zamierza się szczególnie chronić pasywnych gdy inni, którzy pasywnymi nie są, muszą wykonywać trudną, a często i niebezpieczną pracę?

Sądze, że odpowiedź na tak postawione pytanie przyniesie może tylko jasne zdefiniowanie pojęcia pracy szczególnie ucciążliwej i szkodliwej dla zdrowia. Przy braku takiej definicji pojęcie społeczny po ewentualnym wprowadzeniu w życie proponowanej ustawy może być prawdziwie symboliczny.

Praktycznie nie ma także żadnych szans na wprowadzenie postulatu o wprowadzeniu obowiązku pracy społecznie użytecznej, przymusowych obowiązków pracy itp. Nie sądzę, że Polska może sygnatariuszem międzynarodowych umów wykluczających wspomniane obowiązki.

W 1958 roku Rada Państwa ratyfikowała Konwencję Międzynarodowej Organizacji Pracy, która dotyczyła pracy przymusowej lub obowiązkowej. Konwencja zobowiązuje państwa — sygnatariuszy „do zniesienia pracy przymusowej lub obowiązkowej we wszelkich jej postaciach, w możliwie najszybszym czasie”. Chodzi w tym miejscu o „wszelką pracę lub usługi wymagane od jakiegokolwiek osoby pod groźbą jakiegokolwiek kary i do których dana osoba nie zgłosiła się dobrowolnie”. Przepis ten nie dotyczy obowiązkowej służby wojskowej, normalnych obowiązków obywatelskich, prac lub usług od osób skazanych przez sądy oraz prac wymaganych w przypadku zaistnienia tzw. siły wyższej (wojna, klęski lub groźby takich klęsk np. pożary, powodzie, głód, trzęsienia ziemi, gwałtowne epidemie itp.).

Autoryzacji projektu ustawy mają pełną świadomość, że sama rejestracja osób nie pracujących i nie uczących się nie rozwiązuje problemu społecznego pasywności. Dlatego pomyślano również o sankcjach.

PRACA NA CELE PUBLICZNE

Praca na cele publiczne. Ci, którzy uporczywie uchylają się od podjęcia pracy lub nauki z przyczyn społecznie nieusprawiedliwionych i utrzymują się ze źródeł nie ujawnionych lub sprzecznych z zasadami współżycia społecznego mają być wpisani do kolejnego rejestru — tym razem „wykazu osób uporczywie uchylających się od pracy”.

Umieszczenie we wspomnianym wykazie niesie ze sobą określone konsekwencje prawne. Te najważniejsze sprowadzają się do obowiązku comiesięcznego składania oświadczenia o źródłach utrzymania, a przede wszystkim obowiązku wykonywania robót na cele publiczne w sytuacji wyjątkowej stanowiącej poważne zagrożenie funkcjonowania gospodarki narodowej, albo normalnych warunków egzystencji ogółu lub części ludności.

Wykładańca cytowanego wyżej przepisu jest jednoznaczna: nie chodzi o pracę na cele publiczne w ogóle lecz tylko w wyjątkowych, usprawiedliwionych okolicznościach. W tym przypadku niedzwonne jest rozporządzenie Rady Ministrów wprowadzające obowiązek pracy, które obowiązująć będzie na czas trwania sytuacji wyjątkowej na terenie całego kraju lub poszczególnych województw. Mimo trwania „sytuacji wyjątkowej” łączny czas pracy na cele publiczne nie może przekraczać 60 dni w roku, jej dzienny czasokres nie może przekroczyć 8 godzin (w szczególnych przypadkach 12 godzin). Pracy nie można wykonywać również w dni ustawowo wolne od pracy, nie mogą to być roboty szczególnie ucciążliwe i ro-

WOJCIECH MACHNICKI

Reforma na szynach

(Korespondencja własna z wagonu Warszawa-Rijeka pociągu międzynarodowego „Varsovia”)

Wyniosł ponad 50 Kcs — za tę (specjalnie eksportowane do ZSRR) w cenie 0,70 Rbl. za butelkę (słownie: siedemdziesiąt kopiejek). Za jedną „warkę” można kupić trzy „okocimskie”. Czy można się za tym dziwić, że konduktor polskich wagonów sypialnych nie sprzedaje ani jednej butelki piwa, a kiedy ma na nie ochotę to... idzie do radzieckiego wagonu restauracyjnego — bo taniej. Skąd taka wysoka cena piwa „warka” w wagonach „Warsu”? Weale nie z tego powodu, że jeden z papieży na lożu śmierci wspominał wspaniały smak wawelskiego piwa. Po prostu przeliczniki złotych do innych walut krajów socjalistycznych są nierealne.

JANUSZ HANDEK

Kronika dnia

Polsko-węgierska wymiana turystyczna młodzieży

Zapoznając się z bazą turystyczną w województwie nowosądeckim i możliwościami wykorzystania jej przy rozszerzaniu wymiany młodzieżowych grup turystycznych było głównym celem trzydniowej wizyty, jaką w Nowosądeckim złożyła delegacja kierownictwa węgierskiego biura turystycznych młodzieży „Express” z kilku północnych województw tego kraju. Węgierscy gestorzy młodzieżowej turystyki, którym przewodził dyrektor biura „Express” w Egerze — Sándor Pataki — zwiadzili m. in.: Zakopane, Krynica oraz uzdrowiska doliny Popradu. Zapoznali się także z ośrodkiem szkoleniowym „Juwentur” — „KRAM” w Myślicu nad Popradem koło Nowego Sącza.

Podczas wizyty w Nowosądeckim Węgry spotkali się z przedstawicielami polskich biur turystycznych, działających w środowisku młodzieżowym: „Juwentur”, „Haretur”, „Almatur”. Byli także gośćmi nowosądeckiej wojewódzkiej organizacji ZSMP. Podczas wizyty w Zarządzie Województwa ZSMP w Nowym Sączu, o mównico szczegółów wymiany turystycznej pomiędzy młodzieżą Nowego Sącza i Egeru. Pierwsze grupy młodych nowosądekanów będą wypocząć i pracować w okolicach miasta Eger już podczas tegorocznego wiołbrania. Młodzi Węgry przyjadą w nowosądeckie zimą. (58)

Targi Meblowe w Kalwarii minęły półmetek

Mimo trudnych warunków, rzemiosło w Kalwarii stale się rozwija, przybijając nowe warsztaty. Do końca tego tygodnia trwały tam targi meblowe. Od otwarcia wystawę zwiadało kilka tysięcy osób. A większość eksponatów została sprzedana.

Wystawiana tu meble już sprzedane — mówi Faustyn Ochman, zresztą nie tylko ja, ale również młodzi rzemieślnicy jak Adam Gunia, Franciszek Szpilka, Władysław Ochman i jeszcze wielu innych.

Powodzeniem cieszą się również m. in. obrząby Jana Kłacza — b. dyrektora tamtejszej szkoły, Jana Bronki, intarsja Zbigniewa Rząsy, Jana Zielińskiego, a także tapicerka Czesława Siwka i Marka Góralczyka. (6)

Z dalekopisu

OWP ODRZUCA OFERTĘ
Rzecznik Organizacji Wyzwolenia Palestyny i jej przywódca Jaser Arafat, Mahmud Labadi, odrzucił w niedziele izraelską ofertę uzgodnienia na terytorium tego państwa czasowego azylu dla bojowników palestyńskich obojętnych w Zachodnim Brzościu.

SPOTKANIE „NA SZCZERCIE” RADY BEZPIECZEŃSTWA?
Sekretarz Generalny ONZ, Javier Perez de Cuellar rozważa możliwość zwołania posiedzenia szefów państw — stałych członków Rady Bezpieczeństwa, w celu przedyskutowania kwestii, które — jak to określił — „znoszą ludzkość w kierunku nowej wojny światowej”.

UZNIANIE DLA DZIENNIKARZY
W Warszawie odbyła się uroczystość wręczenia odznaki „Zasłużonego działacza kultury” grupie dziennikarzy Polskiego Radia, zatrudnionych w Naczelnej Redakcji Informacji: „Porannych Sygnałach” i w „Lecie z Radiem”. Odznaki wręczył minister kultury i sztuki — Józef Tejczyński. Odznaki otrzymali: Krystyna Kozioł, Zbigniew Krajeński, Mateusz Kuczkowski, Mieczysław Marciniak, Andrzej Matul, Antoni Mieliński, Jadwiga Krystyna Muszyńska, Lesław Nowak, Piotr Sadowski, Tadeusz Szuk, Henryk Walczak i Tadeusz Wiśniewski.

POGODA

PROGNOZA DLA POLSKI POLUDNIOWEJ: Zachmurzenie umiarkowane okresami duże, miejscami przelotne opady deszczu i burze. Rano lokalnie mgły. Temperatura maksymalna w dzień od 22 do 28 st., minimalna w nocy od 14 do 18 st. Wiatr słaby i umiarkowany w czasie burz porwistyś w kierunków zmieniających się. W Tatrach temperatura od 13 st. dnem do 9 st. nocą, wiatr słaby i umiarkowany prawnie pólnocno-wschodni.

O młodzieży po 10 latach

(DOKONCZENIE ZE STR. 1)

ne były także dokumenty tamtego pamiętnego „młodzieżowego” plenum. Wiele obietnic, wiele nadziei. Dopiera potem, z biegiem lat, miało się okazać, że optymizm i nadzieje nie znalazły pokrycia w późniejszej szarej codzienności. Zawiąło się rozgorzgnięcie...

IX Plenum KC PZPR, które zakończyło swoje dwudniowe obrady w piątkowy wieczór, było jakże inne od tego z początku lat siedemdziesiątych, chociaż temat był identyczny: młodzież. Tym razem jednak z przemówienia generała Wojciecha Jaruzelskiego i z głosami uczestników dyskusji przebiegała twarda polityczna i gospodarcza rzeczywistość. Rzeczywistość, na którą można się obrazić, denerwować, ale trudno jej nie dostrzec. Nie było więc, bo i być nie mogło, gotowości do zapewnienia, prób „kupowania” młodego pokolenia. Dostrzeżono trudne warunki startu młodych do dorosłego życia, obiecano pomoc, dodając jednak natychmiast, że to sama młodzież musi kształtować swój los osobisty i los całego pokolenia. Nie ma i nie może być enklaw, sztucznych oaz, turowanych dla młodych w sytuacji, gdy skutki kryzysu odczuwa całe społeczeństwo. Od samego chętnictwa nie przybędzie ani mieszkań, ani mebli, ani miejsc w żłobkach i przedszkolach. Te nowe wartości muszą zostać wypracowane w trudnej, codziennej pracy. Pracy, której należy je-

zadowoleń. W przypadku organizacji młodzieżowych właśnie na plenum stworzone platforme partnerskich stosunków z partią, powiedziano, że pracy jest wiele. Dla wszystkich. Bez względu na wiek-

Plenum tarnowskiego ZW ZMW

Przywrócić blask kulturze wiejskiej

(Inf. wł.) Nieprzypadkowo plenum ZW ZMW, poświęcone kulturze w środowisku wiejskim, zorganizowano w Ciejkowicach. Miejscowość ta znana jest nie tylko w Tarnowskim, ale w całym kraju z podejmowania wielu ciekawych inicjatyw kulturalnych, nawiązujących do folkloru i ginących tradycji ludowych, których animatorem jest autentyczny społecznik, pasjonat — dr Mieczysław Król. Lecz niestry i tu, jak i w innych wsiach województwa od kilku lat zaczął następować regres działalności placówek kulturalnych. Zaniknął autentyczny społeczny ruch kulturalny. Coraz częściej na wsiach zamykają podwoje Kluby Rolnicze, które w niektórych miejscowościach są jedynym miejscem, gdzie mogłoby się rozwijać życie kulturalne. Przyczyną tego jest brak do-

Dwie rocznice „Głosu Nowej Huty”

(Inf. wł.) 22 lipca 1950 roku ukazał się pierwszy numer gazety zakładowej „Budujemy Socjalizm”. Jej pierwszym redaktorem był Mieczysław Kłeta, późniejszy redaktor naczelny swego rodzimego dziennika „Gazety Krakowskiej”. Z naszego grona wyszli też pracownicy redakcji nowohutejskiej. 25 lat temu, po pewnej przerwie, wznowiono wydawanie tej najprawdopodobniej polskiej zakładówki pod nowym tytułem „Głosu Nowej Huty”. Właśnie w urobiegły piątek odbyły się skromne uroczystości, połączone z roboczym spotkaniem pracowników, współpracowników — korespondentów robotniczych, teoretyków prasoznawców. Spotkanie zajął redaktor naczelny „Głosu Nowej Huty”

Przed pierwszą rocznicą śmierci naszych Przyjaciół St. Cygan i red. E. Piekarza

20 lipca 1981 roku zmarła w wyniku wypadku drogowego pracownica działu łączności z czytelnikami „Gazety Krakowskiej” STANISŁAWA CYGAN. 21 lipca 1981 roku odszedł na wieczny dyżur zasłużony dziennikarz, znawca problemów wsi i zagadnień wojskowych red. EDMUND PIEKARZ. Chemy kilka słów poświęcić naszym odeszłym Przyjaciółom, bo pamięć o szlachetności człowieka, pracy i rzetelnych zasługach pomagają nam dzisiaj lepiej wypełniać nasze obowiązki.

Red. Piekarz rozpoczął przed laty blisko 34 pracę w redakcji warszawskiej, potem już nieprzerwanie przez 31 lat służył czytelnikom naszej gazety. Był człowiekiem wiary i dumą podkreślał swe chłopięce pochodzenie. Z Polską Ludową związał swą przyszłość, dzięki władzy ludowej zdobył dziennikarski wykształcenie zawodowe. Cechowała go znajomość skomplikowanych działań w zakresie ekonomiki i polityki społecznej polskiego

teatry
Nieczynne.
kina
KRAKÓW

- KIJOW (Krasińskiego 34):** Wejście smoka (Hongkong-USA 18 lat) — 15, 15, 15. **KULTURA (Rynek Gl. 2):** Powrót człowieka zwanego Koniem (USA 18 lat) — 8, 20. **Wyrok śmierci (pol. 18 lat)** — 10. **Ewa chce spać (pol. 8 lat)** — 19. **Szczególny dzień (pol. 18 lat)** — 18, 18. **Ostatni kurs (pol. 18 lat)** — 16. **MIKRO (Dzierżyńskiego 6):** Dyrygent (pol. 15 lat) — 17. **MŁODA GWAR-DIA (Lubicz 9):** Miłczyznie wspólnie (kanad. 18 lat) — 16, 16, 20. **PASAJ BIELAKA: Bajki — 12.** **Szatana i VII klasy (pol. 10 lat)** — 16, 15. **Miś (pol. 15 lat)** — 15, 17. **SWIT DUZA SALA (os. Teatr. 10):** Znachor, cz. I i II (pol. 12 lat) — 16. **SWIT MAŁA SALA: Zabójstwo chińskiego maklera (USA 18 lat)** — 14, 30, 17, 19, 30. **SWIATOWI DUZA SALA (os. Na Skarpie 7):** Aby przetrwać (ang. 15 lat) — 15, 15 (pogranicze z filmem). **Odrążyć brudni, 21 (wl. 18 lat)** — 18, 20, 15. **UCIECHA (Boh. Stallingard 15):** Anna i wampir (pol. 18 lat) — 16, 18, 20. **WANDA (Waryńskiego 5):** Skrzydelko czy nóżka (fr. 8 lat) — 15, 15, 18 (pogranicze z filmem). **Siedem nocy w Japonii (ang. 12 lat)** — 20, 15 (pogranicze z filmem). **WARSZAWA (Stradom 15):** Zabawka (fr. 12 lat) — 16 (pogranicze z filmem). **Portret rodzinny w wnętrzu (wl. 18 lat)** — 18, 20, 15 (pogranicze z filmem). **WIEDZA (Rynek Gl. 2):** Charlie Brown i jego kompania (USA 8 lat) — 9. **Jak rozpoznać II wojnę światową (pol. 8 lat)** — 11. **Spiral (18 lat)** — 13, 30. **Zmory (ang. 18 lat)** — 17. **Szał (pol. 18 lat)** — 15, 19. **WOLNOŚĆ (18 Stycznia 1):** Szczeki II (USA 15 lat) — 15, 15. **Manhattan (USA 18 lat)** — 18, 20. **WRZOSZ (Zamojskiego 50):** Zandarm w Nowym Yorku (fr. 8 lat) — 15, 18. **Dzieci grzechu (pol. 18 lat)** — 20. **ZWIĄZKOWICIE (Grzegorzka 7):** Przygoda arabska (USA 8 lat) — 16, 30. **Lawina (USA 15 lat)** — 18, 15, 19, 45.
- DOBZYCE** — Rabat Siedmiogrodzianie na Dzikim Zachodzie (rum. 12 lat).
Pozostałe kina nieczynne.

- WOJ. NOWOSĄDECKIE**
NOBY SĄCZ — Podhal: Wejście smoka (Hongkong-USA 18 lat). **CZARNY DUNAECJ** — Podhal: Forwac cesarza (wst. 18 lat). **GORLICE** — Wiatry: Manhattan (USA 18 lat). **GRYBÓW** — Biały: Znachor (pol. 12 lat). **KRÓŚCIENKO** — Sokolice: Być może (Hongkong-USA 18 lat). **KRYNICA** — Jeleżnizna: Wejście smoka (Hongkong-USA 18 lat). **NOBY TARG** — Tatrzy: Zapał niesły sieści (pol. 15 lat). **ZAKOPANE** — Gliwoty: Wejście smoka (Hongkong-USA 18 lat).
Pozostałe kina nieczynne.
- WOJ. TARNOWSKIE**
TARNÓW — Marzenie: Wejście smoka (Hongkong-USA 18 lat). **Krakus: Siedem piegów (NRD 12 lat)**. **Zaułek dziełce (meksyk. 15 lat)**. **Azot: Cudowny koszyk (weg. 8 lat)**. **Superpotwór (jap. 16 lat)**. **Kosmos: Chryzys zatrzymanej się w Eboli (13 lat)**. **BOCHNIA** — Jutrzenka: Takówkarz (USA 18 lat). **BRZESKO** — Bałtyk: Wujaszek z Ameryki (fr. 15 lat). **DĄBROWA TARNOWSKA** — Lotos: Koziorożec I (USA 15 lat). **DEBICA** — Uciecha: Szczeki II (USA 15 lat). **Kosmos: Rój (USA 18 lat)**. **ROKICIE NOWY** — Szreniawka: Rocky II (USA 15 lat). **TUCHÓW** — Promień: Panie proszą (bułg. 15 lat).
Pozostałe kina nieczynne.

Małe zniwa w pełni

stwierdzenia zawarte w referencji wprowadzającym, były niejako mottem do dyskusji. Wiele miejsca w dyskusji poświęcono m. in. działalności GOK, bibliotek wiejskich, szkoleniu działaczy kultury, mecenatowi nad ruchem amatorskim i twórczością ludową. Uchwala plenum, zobowiązuje m. in. koła ZMW do działań na rzecz ochrony kultury materialnej wsi, opieki nad ginącym bezpowrotnie dorobkiem kulturowym przeszłych pokoleń (przyśpiewki, obrzędy) oraz powrotu młodzieży do klubów, jako miejsca działalności kulturalno-rozrywkowej i aktywnego wypoczynku.

Obecny na plenum, członek KC PZPR, I sekretarz KZ PZPR w Tarnowskich Ażach — Jerzy Maniawski, zapoznał zebranych z treścią uchwalał IX Plenum KC.

(DOKONCZENIE ZE STR. 1)
targ KG PZPR w Sieprawiu Tadeusz Sulowski. Spółdzielnia Kółek Rolniczych, a także GS wyznaczyły dyżury. Przygotowano punkt skupu zboża. Według oceny służby rolnej oraz rolników, żyto powinno być dobre.

Fakt sprawnego przygotowania do żniw potwierdził również wiceprezes Gminnej Spółdzielni w Skawinie Stanisław Styralski. Na ten okres przygotowano tam prawie 100 tys. butelek wody mineralnej, a ewentualne braki uzupełniane będą wodą z własnej wyźmni. Rolnicy otrzymali już na kartki mięsne 2,500 kg konserw mięsnych, a tyle samo zostanie przywiezione w najbliższym tygodniu z magazynów i Myśliciem. Codziennie do sklepów jest dostarczane pieczywo, a co drugi dzień wędliny i męso. Uzgodniono też z Urzędem Miasta i Gminy godziny otwarcia sklepów.

WYSTAWY
KRAKÓW
ZBIORY SZUKI NA WAWELIU — KOMNATY KROLEWSKIE (niecz.). **SKARBIEC KORONNY I ZERJOJOWNIA** (niecz.). **MUZ. KATEDRALNE** (niecz.). Wystawa „Wawel zaginiony” (10—15, 30). **GROBY KROLEWSKIE I DZWON ZYGMUNTA (9—15)**. **MUZEUW PISKIOWEJ SKALE (Ojów) (niecz.)**. **MUZEUW W. L. LENINA (Ciepowa 6)** Wystawa „Lenin w Polsce” i filatelistyczna pow. 100-lecie polskiego ruchu robotniczego (nieczynne). **DOM LENINA (Kr. Jagdwi 41):** Wyst. „Mieszkanie Lenina”. „Rewolucyjna działalność Lenina na ziemi krakowskiej”. „Krakowska działalność Lenina w gazecie „Prawda” (niecz.). **MUZEUW PRZYRODNICZEJ (Ślawkowska 17):** Współczesna fauna polska (niecz.). **MUZEUW ETNOGRAFICZNEJ (pl. Wólności 1):** Wystawa „Polska kultura ludowa (10—18, wst. wolny). **KRZYSZTOFOR (Rynek Główny 33):** Wystawa „Z dziejów i kultury Krakowa” (nieczynne). **HISTORYCZNE (Jana 12):** Wystawa „Militaria i zegary” (niecz.). **STARA SYNAGOGA (Szeroka 24):** Wystawa „Z dziejów i kultury Żydów” (niecz.). **Franciszkanka 4:** Wystawa „Malarstwo krakowskie (niecz.). **ARCHEOLOGICZNE (Pociska 3):** Wystawa „Baltowia, północni sąsiedzi Słowian” (9—14). **NARODOWE (Sukłeniec):** Galeria polskiej sztuki XIX wieku (10—16). **KAMIENICA SZKOLARSKICH (pl. Szczepański 9):** Galeria polskiej sztuki do 1944 r. (10—16). **MUZEUW MŁODZIEŻY (niecz.). ARCHEOLOGICZNE (Pociska 3):** Wystawa „Baltowia, północni sąsiedzi Słowian” (9—14). **NARODOWE (Sukłeniec):** Galeria polskiej sztuki XIX wieku (10—16). **KAMIENICA SZKOLARSKICH (pl. Szczepański 9):** Galeria polskiej sztuki do 1944 r. (10—16). **MUZEUW MŁODZIEŻY (niecz.). ARCHEOLOGICZNE (Pociska 3):** Wystawa „Baltowia, północni sąsiedzi Słowian” (9—14). **NARODOWE (Sukłeniec):** Galeria polskiej sztuki XIX wieku (10—16). **KAMIENICA SZKOLARSKICH (pl. Szczepański 9):** Galeria polskiej sztuki do 1944 r. (10—16). **MUZEUW MŁODZIEŻY (niecz.). ARCHEOLOGICZNE (Pociska 3):** Wystawa „Baltowia, północni sąsiedzi Słowian” (9—14). **NARODOWE (Sukłeniec):** Galeria polskiej sztuki XIX wieku (10—16). **KAMIENICA SZKOLARSKICH (pl. Szczepański 9):** Galeria polskiej sztuki do 1944 r. (10—16). **MUZEUW MŁODZIEŻY (niecz.). ARCHEOLOGICZNE (Pociska 3):** Wystawa „Baltowia, północni sąsiedzi Słowian” (9—14). **NARODOWE (Sukłeniec):** Galeria polskiej sztuki XIX wieku (10—16). **KAMIENICA SZKOLARSKICH (pl. Szczepański 9):** Galeria polskiej sztuki do 1944 r. (10—16). **MUZEUW MŁODZIEŻY (niecz.). ARCHEOLOGICZNE (Pociska 3):** Wystawa „Baltowia, północni sąsiedzi Słowian” (9—14). **NARODOWE (Sukłeniec):** Galeria polskiej sztuki XIX wieku (10—16). **KAMIENICA SZKOLARSKICH (pl. Szczepański 9):** Galeria polskiej sztuki do 1944 r. (10—16). **MUZEUW MŁODZIEŻY (niecz.). ARCHEOLOGICZNE (Pociska 3):** Wystawa „Baltowia, północni sąsiedzi Słowian” (9—14). **NARODOWE (Sukłeniec):** Galeria polskiej sztuki XIX wieku (10—16). **KAMIENICA SZKOLARSKICH (pl. Szczepański 9):** Galeria polskiej sztuki do 1944 r. (10—16). **MUZEUW MŁODZIEŻY (niecz.). ARCHEOLOGICZNE (Pociska 3):** Wystawa „Baltowia, północni sąsiedzi Słowian” (9—14). **NARODOWE (Sukłeniec):** Galeria polskiej sztuki XIX wieku (10—16). **KAMIENICA SZKOLARSKICH (pl. Szczepański 9):** Galeria polskiej sztuki do 1944 r. (10—16). **MUZEUW MŁODZIEŻY (niecz.). ARCHEOLOGICZNE (Pociska 3):** Wystawa „Baltowia, północni sąsiedzi Słowian” (9—14). **NARODOWE (Sukłeniec):** Galeria polskiej sztuki XIX wieku (10—16). **KAMIENICA SZKOLARSKICH (pl. Szczepański 9):** Galeria polskiej sztuki do 1944 r. (10—16). **MUZEUW MŁODZIEŻY (niecz.). ARCHEOLOGICZNE (Pociska 3):** Wystawa „Baltowia, północni sąsiedzi Słowian” (9—14). **NARODOWE (Sukłeniec):** Galeria polskiej sztuki XIX wieku (10—16). **KAMIENICA SZKOLARSKICH (pl. Szczepański 9):** Galeria polskiej sztuki do 1944 r. (10—16). **MUZEUW MŁODZIEŻY (niecz.). ARCHEOLOGICZNE (Pociska 3):** Wystawa „Baltowia, północni sąsiedzi Słowian” (9—14). **NARODOWE (Sukłeniec):** Galeria polskiej sztuki XIX wieku (10—16). **KAMIENICA SZKOLARSKICH (pl. Szczepański 9):** Galeria polskiej sztuki do 1944 r. (10—16). **MUZEUW MŁODZIEŻY (niecz.). ARCHEOLOGICZNE (Pociska 3):** Wystawa „Baltowia, północni sąsiedzi Słowian” (9—14). **NARODOWE (Sukłeniec):** Galeria polskiej sztuki XIX wieku (10—16). **KAMIENICA SZKOLARSKICH (pl. Szczepański 9):** Galeria polskiej sztuki do 1944 r. (10—16). **MUZEUW MŁODZIEŻY (niecz.). ARCHEOLOGICZNE (Pociska 3):** Wystawa „Baltowia, północni sąsiedzi Słowian” (9—14). **NARODOWE (Sukłeniec):** Galeria polskiej sztuki XIX wieku (10—16). **KAMIENICA SZKOLARSKICH (pl. Szczepański 9):** Galeria polskiej sztuki do 1944 r. (10—16). **MUZEUW MŁODZIEŻY (niecz.). ARCHEOLOGICZNE (Pociska 3):** Wystawa „Baltowia, północni sąsiedzi Słowian” (9—14). **NARODOWE (Sukłeniec):** Galeria polskiej sztuki XIX wieku (10—16). **KAMIENICA SZKOLARSKICH (pl. Szczepański 9):** Galeria polskiej sztuki do 1944 r. (10—16). **MUZEUW MŁODZIEŻY (niecz.). ARCHEOLOGICZNE (Pociska 3):** Wystawa „Baltowia, północni sąsiedzi Słowian” (9—14). **NARODOWE (Sukłeniec):** Galeria polskiej sztuki XIX wieku (10—16). **KAMIENICA SZKOLARSKICH (pl. Szczepański 9):** Galeria polskiej sztuki do 1944 r. (10—16). **MUZEUW MŁODZIEŻY (niecz.). ARCHEOLOGICZNE (Pociska 3):** Wystawa „Baltowia, północni sąsiedzi Słowian” (9—14). **NARODOWE (Sukłeniec):** Galeria polskiej sztuki XIX wieku (10—16). **KAMIENICA SZKOLARSKICH (pl. Szczepański 9):** Galeria polskiej sztuki do 1944 r. (10—16). **MUZEUW MŁODZIEŻY (niecz.). ARCHEOLOGICZNE (Pociska 3):** Wystawa „Baltowia, północni sąsiedzi Słowian” (9—14). **NARODOWE (Sukłeniec):** Galeria polskiej sztuki XIX wieku (10—16). **KAMIENICA SZKOLARSKICH (pl. Szczepański 9):** Galeria polskiej sztuki do 1944 r. (10—16). **MUZEUW MŁODZIEŻY (niecz.). ARCHEOLOGICZNE (Pociska 3):** Wystawa „Baltowia, północni sąsiedzi Słowian” (9—14). **NARODOWE (Sukłeniec):** Galeria polskiej sztuki XIX wieku (10—16). **KAMIENICA SZKOLARSKICH (pl. Szczepański 9):** Galeria polskiej sztuki do 1944 r. (10—16). **MUZEUW MŁODZIEŻY (niecz.). ARCHEOLOGICZNE (Pociska 3):** Wystawa „Baltowia, północni sąsiedzi Słowian” (9—14). **NARODOWE (Sukłeniec):** Galeria polskiej sztuki XIX wieku (10—16). **KAMIENICA SZKOLARSKICH (pl. Szczepański 9):** Galeria polskiej sztuki do 1944 r. (10—16). **MUZEUW MŁODZIEŻY (niecz.). ARCHEOLOGICZNE (Pociska 3):** Wystawa „Baltowia, północni sąsiedzi Słowian” (9—14). **NARODOWE (Sukłeniec):** Galeria polskiej sztuki XIX wieku (10—16). **KAMIENICA SZKOLARSKICH (pl. Szczepański 9):** Galeria polskiej sztuki do 1944 r. (10—16). **MUZEUW MŁODZIEŻY (niecz.). ARCHEOLOGICZNE (Pociska 3):** Wystawa „Baltowia, północni sąsiedzi Słowian” (9—14). **NARODOWE (Sukłeniec):** Galeria polskiej sztuki XIX wieku (10—16). **KAMIENICA SZKOLARSKICH (pl. Szczepański 9):** Galeria polskiej sztuki do 1944 r. (10—16). **MUZEUW MŁODZIEŻY (niecz.). ARCHEOLOGICZNE (Pociska 3):** Wystawa „Baltowia, północni sąsiedzi Słowian” (9—14). **NARODOWE (Sukłeniec):** Galeria polskiej sztuki XIX wieku (10—16). **KAMIENICA SZKOLARSKICH (pl. Szczepański 9):** Galeria polskiej sztuki do 1944 r. (10—16). **MUZEUW MŁODZIEŻY (niecz.). ARCHEOLOGICZNE (Pociska 3):** Wystawa „Baltowia, północni sąsiedzi Słowian” (9—14). **NARODOWE (Sukłeniec):** Galeria polskiej sztuki XIX wieku (10—16). **KAMIENICA SZKOLARSKICH (pl. Szczepański 9):** Galeria polskiej sztuki do 1944 r. (10—16). **MUZEUW MŁODZIEŻY (niecz.). ARCHEOLOGICZNE (Pociska 3):** Wystawa „Baltowia, północni sąsiedzi Słowian” (9—14). **NARODOWE (Sukłeniec):** Galeria polskiej sztuki XIX wieku (10—16). **KAMIENICA SZKOLARSKICH (pl. Szczepański 9):** Galeria polskiej sztuki do 1944 r. (10—16). **MUZEUW MŁODZIEŻY (niecz.). ARCHEOLOGICZNE (Pociska 3):** Wystawa „Baltowia, północni sąsiedzi Słowian” (9—14). **NARODOWE (Sukłeniec):** Galeria polskiej sztuki XIX wieku (10—16). **KAMIENICA SZKOLARSKICH (pl. Szczepański 9):** Galeria polskiej sztuki do 1944 r. (10—16). **MUZEUW MŁODZIEŻY (niecz.). ARCHEOLOGICZNE (Pociska 3):** Wystawa „Baltowia, północni sąsiedzi Słowian” (9—14). **NARODOWE (Sukłeniec):** Galeria polskiej sztuki XIX wieku (10—16). **KAMIENICA SZKOLARSKICH (pl. Szczepański 9):** Galeria polskiej sztuki do 1944 r. (10—16). **MUZEUW MŁODZIEŻY (niecz.). ARCHEOLOGICZNE (Pociska 3):** Wystawa „Baltowia, północni sąsiedzi Słowian” (9—14). **NARODOWE (Sukłeniec):** Galeria polskiej sztuki XIX wieku (10—16). **KAMIENICA SZKOLARSKICH (pl. Szczepański 9):** Galeria polskiej sztuki do 1944 r. (10—16). **MUZEUW MŁODZIEŻY (niecz.). ARCHEOLOGICZNE (Pociska 3):** Wystawa „Baltowia, północni sąsiedzi Słowian” (9—14). **NARODOWE (Sukłeniec):** Galeria polskiej sztuki XIX wieku (10—16). **KAMIENICA SZKOLARSKICH (pl. Szczepański 9):** Galeria polskiej sztuki do 1944 r. (10—16). **MUZEUW MŁODZIEŻY (niecz.). ARCHEOLOGICZNE (Pociska 3):** Wystawa „Baltowia, północni sąsiedzi Słowian” (9—14). **NARODOWE (Sukłeniec):** Galeria polskiej sztuki XIX wieku (10—16). **KAMIENICA SZKOLARSKICH (pl. Szczepański 9):** Galeria polskiej sztuki do 1944 r. (10—16). **MUZEUW MŁODZIEŻY (niecz.). ARCHEOLOGICZNE (Pociska 3):** Wystawa „Baltowia, północni sąsiedzi Słowian” (9—14). **NARODOWE (Sukłeniec):** Galeria polskiej sztuki XIX wieku (10—16). **KAMIENICA SZKOLARSKICH (pl. Szczepański 9):** Galeria polskiej sztuki do 1944 r. (10—16). **MUZEUW MŁODZIEŻY (niecz.). ARCHEOLOGICZNE (Pociska 3):** Wystawa „Baltowia, północni sąsiedzi Słowian” (9—14). **NARODOWE (Sukłeniec):** Galeria polskiej sztuki XIX wieku (10—16). **KAMIENICA SZKOLARSKICH (pl. Szczepański 9):** Galeria polskiej sztuki do 1944 r. (10—16). **MUZEUW MŁODZIEŻY (niecz.). ARCHEOLOGICZNE (Pociska 3):** Wystawa „Baltowia, północni sąsiedzi Słowian” (9—14). **NARODOWE (Sukłeniec):** Galeria polskiej sztuki XIX wieku (10—16). **KAMIENICA SZKOLARSKICH (pl. Szczepański 9):** Galeria polskiej sztuki do 1944 r. (10—16). **MUZEUW MŁODZIEŻY (niecz.). ARCHEOLOGICZNE (Pociska 3):** Wystawa „Baltowia, północni sąsiedzi Słowian” (9—14). **NARODOWE (Sukłeniec):** Galeria polskiej sztuki XIX wieku (10—16). **KAMIENICA SZKOLARSKICH (pl. Szczepański 9):** Galeria polskiej sztuki do 1944 r. (10—16). **MUZEUW MŁODZIEŻY (niecz.). ARCHEOLOGICZNE (Pociska 3):** Wystawa „Baltowia, północni sąsiedzi Słowian” (9—14). **NARODOWE (Sukłeniec):** Galeria polskiej sztuki XIX wieku (10—16). **KAMIENICA SZKOLARSKICH (pl. Szczepański 9):** Galeria polskiej sztuki do 1944 r. (10—16). **MUZEUW MŁODZIEŻY (niecz.). ARCHEOLOGICZNE (Pociska 3):** Wystawa „Baltowia, północni sąsiedzi Słowian” (9—14). **NARODOWE (Sukłeniec):** Galeria polskiej sztuki XIX wieku (10—16). **KAMIENICA SZKOLARSKICH (pl. Szczepański 9):** Galeria polskiej sztuki do 1944 r. (10—16). **MUZEUW MŁODZIEŻY (niecz.). ARCHEOLOGICZNE (Pociska 3):** Wystawa „Baltowia, północni sąsiedzi Słowian” (9—14). **NARODOWE (Sukłeniec):** Galeria polskiej sztuki XIX wieku (10—16). **KAMIENICA SZKOLARSKICH (pl. Szczepański 9):** Galeria polskiej sztuki do 1944 r. (10—16). **MUZEUW MŁODZIEŻY (niecz.). ARCHEOLOGICZNE (Pociska 3):** Wystawa „Baltowia, północni sąsiedzi Słowian” (9—14). **NARODOWE (Sukłeniec):** Galeria polskiej sztuki XIX wieku (10—16). **KAMIENICA SZKOLARSKICH (pl. Szczepański 9):** Galeria polskiej sztuki do 1944 r. (10—16). **MUZEUW MŁODZIEŻY (niecz.). ARCHEOLOGICZNE (Pociska 3):** Wystawa „Baltowia, północni sąsiedzi Słowian” (9—14). **NARODOWE (Sukłeniec):** Galeria polskiej sztuki XIX wieku (10—16). **KAMIENICA SZKOLARSKICH (pl. Szczepański 9):** Galeria polskiej sztuki do 1944 r. (10—16). **MUZEUW MŁODZIEŻY (niecz.). ARCHEOLOGICZNE (Pociska 3):** Wystawa „Baltowia, północni sąsiedzi Słowian” (9—14). **NARODOWE (Sukłeniec):** Galeria polskiej sztuki XIX wieku (10—16). **KAMIENICA SZKOLARSKICH (pl. Szczepański 9):** Galeria polskiej sztuki do 1944 r. (10—16). **MUZEUW MŁODZIEŻY (niecz.). ARCHEOLOGICZNE (Pociska 3):** Wystawa „Baltowia, północni sąsiedzi Słowian” (9—14). **NARODOWE (Sukłeniec):** Galeria polskiej sztuki XIX wieku (10—16). **KAMIENICA SZKOLARSKICH (pl. Szczepański 9):** Galeria polskiej sztuki do 1944 r. (10—16). **MUZEUW MŁODZIEŻY (niecz.). ARCHEOLOGICZNE (Pociska 3):** Wystawa „Baltowia, północni sąsiedzi Słowian” (9—14). **NARODOWE (Sukłeniec):** Galeria polskiej sztuki XIX wieku (10—16). **KAMIENICA SZKOLARSKICH (pl. Szczepański 9):** Galeria polskiej sztuki do 1944 r. (10—16). **MUZEUW MŁODZIEŻY (niecz.). ARCHEOLOGICZNE (Pociska 3):** Wystawa „Baltowia, północni sąsiedzi Słowian” (9—14). **NARODOWE (Sukłeniec):** Galeria polskiej sztuki XIX wieku (10—16). **KAMIENICA SZKOLARSKICH (pl. Szczepański 9):** Galeria polskiej sztuki do 1944 r. (10—16). **MUZEUW MŁODZIEŻY (niecz.). ARCHEOLOGICZNE (Pociska 3):** Wystawa „Baltowia, północni sąsiedzi Słowian” (9—14). **NARODOWE (Sukłeniec):** Galeria polskiej sztuki XIX wieku (10—16). **KAMIENICA SZKOLARSKICH (pl. Szczepański 9):** Galeria polskiej sztuki do 1944 r. (10—16). **MUZEUW MŁODZIEŻY (niecz.). ARCHEOLOGICZNE (Pociska 3):** Wystawa „Baltowia, północni sąsiedzi Słowian” (9—14). **NARODOWE (Sukłeniec):** Galeria polskiej sztuki XIX wieku (10—16). **KAMIENICA SZKOLARSKICH (pl. Szczepański 9):** Galeria polskiej sztuki do 1944 r. (10—16). **MUZEUW MŁODZIEŻY (niecz.). ARCHEOLOGICZNE (Pociska 3):** Wystawa „Baltowia, północni sąsiedzi Słowian” (9—14). **NARODOWE (Sukłeniec):** Galeria polskiej sztuki XIX wieku (10—16). **KAMIENICA SZKOLARSKICH (pl. Szczepański 9):** Galeria polskiej sztuki do 1944 r. (10—16). **MUZEUW MŁODZIEŻY (niecz.). ARCHEOLOGICZNE (Pociska 3):** Wystawa „Baltowia, północni sąsiedzi Słowian” (9—14). **NARODOWE (Sukłeniec):** Galeria polskiej sztuki XIX wieku (10—16). **KAMIENICA SZKOLARSKICH (pl. Szczepański**

SPORT

Red. Andrzej Stanowski ocenia występ Polaków „ESPANA-82”

Medal dla K. Lenartowicza

Polska ekipa w sportach samolotowych, która brała udział w rozegranych ostatnio w Szwecji pierwszych mistrzostwach Europy w nieczynnym pilotażu, przetrwała 16 dni, przez kierownictwo GKKFIS. Podczas spotkania, zastępca przewodniczącego B. Ryba, udekorował po raz drugi złotym medalem „Za wybitne osiągnięcia sportowe” tegorocznego mistrza Europy — Krzysztofa Lenartowicza z Krakowa.

Srebrne medale otrzymali: Witold Świądek — po raz trzeci, Jan Baran — po raz drugi i Wacław Nyco, który wraz z Krzysztofem Lenartowiczem wywalczył tytuł drużynowego wicemistrza Europy.

Piguła piąty w finale szabli

Szczyt szermierczy w Rzymie

Na szermierczych MŚ w Rzymie polscy floreciści nie wywalczyli medalu, jednak ich występ należy uznać za udany. Zawodnik Legii Zych, zajął w końcowej klasyfikacji 6 miejsce a Robak był 10.

W pojedynku finałowym Romanków (ZSRR) zwyciężyli Nume (Włochy) 10:7.

Tytuł mistrzyni świata we florecie zdobyła Giliuzowa (ZSRR) wygrywając w finale z Vaccaroni (Włochy). Brazyjki medal zdobyła Dick-Niklaus (NRD). Żadna z Polek nie awansowała do 8-osobowego finału, najbliższa tego była Kró-

Przez 27 dni towarzyszyłem polskim piłkarzom, obserwowałem ich wszystkie 7 pojedynków w turnieju „ESPANA-82”. Na gorąco przekazywałem relacje czytelnikom „Kra-kowskiej”. Siłą rzeczy dominowały w nich bieżące wydarzenia, nie zawsze starczało czasu na głębszą refleksję. Teraz porzucam moje notatki, na „Mundial” patrzę bardziej chłodnym okiem.

Jechaliśmy do Hiszpanii — my sprawodawcy, a myślę, że podobny punkt widzenia miała także zdecydowana większość kibiców — trochę w ciemno. Od listopadowego pojedynku z Hiszpanią w Łodzi, nie widzieliśmy ani razu w akcji polskiej jedenastki. Tak się bowiem zdarzyło, że wszystkie mecze kontrolne i sparingowe podopieczni trenera A. Piechniczka rozgrywali poza granicami kraju. A na dodatek grali z drużynami klubowymi, nie z drużynami II-ligowymi. Wprawdzie prasa francuska, RFN-owska, a także hiszpańska chwaliła polskich piłkarzy, po spotkaniach w Bilbao i Vigo komentarze były bardzo pochlebne, a jedyni obecni na tych meczach polscy dziennikarze wręcz „piali” z zachwytu nad grą Polaków, to jednak powiedziałoby się, że nie mieliśmy, a w każdym razie nie miałem ja — precyzyjnie i dokładnego rozeznania co do wszystkich plusów i minusów naszej drużyny narodowej.

Z piłką przez stadiony

4 porażki w Intertoto

4 porażki i tylko jedno zwycięstwo odniosły polskie zespoły w ramach piłkarskiego Pucharu Intertoto. Przebrali swoje mecze: w Willeku Motor z Łu-cerną 0:1 (0:0), w Växjö LKS z Östers IF 3:4 (1:2), w Warszawie Gwardia z Bohemians Praga 0:1 (0:0) i w Łodzi Widzew z St. Gallen 0:1 (0:0). Jedynie zwycięstwo to wygrana Pogoni w Wiedniu z Wiener SK 4:3 (2:0).

Rywal młodych piłkarzy w ME

Niedawno (UEFA) dokonała losowania eliminacji piłkarskich mistrzostw Europy juniorów do 18 i do 16 lat. Finałowy turniej mistrzostw Europy juniorów do 18 lat odbędzie się 13-22 maja 1983 r. w Anglii. Do mistrzostw zgłoszono 32 drużyny, które podzielono na 15 grup po 2 lub 3 zespoły w każdej, a eliminacje muszą się zakończyć do 4 kwietnia 1983 r. Polska znalazła się w gr. 5 wraz z drużyną ZSRR.

Mistrzostwa Europy juniorów do 16 lat rozegrane zostaną w

6 medali zapasników Wisłoki i Glinika

W Debicy zakończył się turniej zapasów w stylu klasycznym, który był finałem targowickiej części 9 OSM w sportach halowych. Wśród medalistów znaleźli się: na I miejscu — Socha (Wisłoka) — waga 52 kg oraz Forsy (Glinik Gorlice) — 70 kg, na trzecim — Kruzel (Debica) — 42 kg, Jasiński (Glinik) — 48 kg, Kowalski (Wisłoka) — 60 kg i Urbanik (Wisłoka) — 70 kg.

Gdzie mistrzostwa świata 1990?

Jako kolejny organizator mistrzostw świata w 1990 roku do FIFA zgłosiła swoją propozycję Kanada. Obok niej o prawo organizacji mistrzostw świata ubiegają się: Jugosławia, Włochy oraz wspólnie Belgia i Holandia.

Dla Cruyffa Brazylia jest mistrzem świata

Moralnym zwycięzcą mistrzostw świata jest dla Johanna Cruyffa zespół Brazylii. „Brazylijczycy grają najlepiej ze wszystkich finalistów „ESPANA-82” i im należy się pierwsza medala — powiedział Holender.

Będzie Maraton Pokoju

Ta wiadomość ucieszy z pewnością miłośników biegania w całym kraju, którzy czekali na decyzję, czy będzie zorganizowany w tym roku Maraton Pokoju. Jak poinformował prezes Stołecznej Federacji Sportu, Sylwester Niedziński, ta największa masowa impreza biegowa w Polsce odbędzie się w zaplanowanym przednim terminie — 26 września br. Start i meta na Stadionie 10-lecia, trasa identyczna jak w latach poprzednich, a więc w Wałem Miedzyszajńskim do Falenicy i z powrotem. Prawo udziału mają wszyscy, bez względu na wiek i płeć, pod warunkiem, że przed startem okażą zaświadczenie lekarskie stwierdzające zdolność do biegu długodystansowego.

Wszystko wskazuje na to, że tegoroczny Maraton Pokoju odbędzie się w obszarze międzynarodowej. Organizatorzy otrzymali już kilkanaście zgłoszeń z USA, Kanady, Francji, RFN, Szwecji i CSRS.

Grand Prix KKS „Olsza”

Turniej tenisowy debiut w ramach Grand Prix KKS „Olsza” pod patronatem Wydziału Kultury Fizycznej i Turystyki UD Śródmieścia odbędzie się na kortach własnych w dniach 31 lipca i 1 sierpnia br. Zgłoszenia przyjmuje sekretariat klubu do dnia 29 lipca br. do godz. 17-tej.

Duży Lotek

I los: 7, 14, 19, 27, 33, 42 — dod. 11.
II los: 8, 16, 30, 36, 39, 42.

Z kolarskich tras

Na 5 etapie wycieczki Dookoła Nadrzeczni najszerszy był Schlapf (RFN), 4 miejsce zajął Jaskula (Polska). Po 5 etapach liderem jest Wechselberger (Austria), 18 — Jaskula.

14 etap Tour de France, jechał indywidualnie na czas na dystansie 32,5 km wygrał Hinault (Fr.) — 45,12 — wyprzedzając Van Houwelingen (Holandia) o 48 sek., Gisgera (Szwajcaria) o 53 sek., Zoetemelka (Holandia) o 54 sek. Po 14 etapach Hinault wyprzedza Andersona (Australia) o 5:17 min. i Zoetemelka (Hol.) o 5:26 min.

Znowu Lauda!

Na torze w Brands Hatch odbyła się kolejna eliminacja samochodowych mistrzostw świata formuły i Grand Prix W. Brytanii. I miejsce zajął Lauda (Austria) na samochodzie „McLaren”, wyprzedził Pironego (Francja) „Ferrari” — stracił — 25,72 sek. oraz Tambayxa (Francja) — „Ferrari” — 36,43 straty.

Klasyfikacja mistrzostw świata po 10 wyścigach: 1. Pironi — 35 pkt., 2. Watson (W. Brytania) — 30, 3. Lauda (Austria) — 24.

fensywnych pomocników (zrezygnował z tego powodu z Matyska), siłę uderzeniową ataku miał wzmocnić grający na prawym skrzydle Palasz „Musimy grać szeroko i atakować non-stop od pierwszej minuty!” — taka była dewiza przedmeczowa. Tylko przez jakieś 25-30 minut nasi zawodnicy w miarę znośnie wypełniali założenia trenera, potem z każdą minutą było coraz gorzej, a w końcówce meczu graliśmy wręcz fatalnie. Na pewno trenerowi Piechniczkiowi szykło mocno popsuła kontuzja Andrzeja Iwana już w 25 minucie. Tu na marginesie bardzo istotna uwaga — do Hiszpanii pojechał z pekniami koscia Piotr Szebeko, w pierwszym meczu z Włochami nie wyoleczona kontuzja mięśnia dwugłowego odnowiła się właśnie Iwanowi. Czy piłkarz ten musiał koniecznie wychodzić na boisko przeciwko Kamerunowi? Mistrzostwa w Hiszpanii jeszcze raz dowiodły choćby na przykładzie Rummenigge, że znacznie więcej żartu jest na boisku piłkarzy teoretycznie lepszy, ale grający z nie wyleczonej kontuzją.

Przez 55 minut bramka Quirogal była jak zaczerwoniana, ale potem bramkarz peruwiański aż 5-krotnie musiał wyciągać piłkę z siatki. Druga połowa tego pojedynku wywarła wielkie wrażenie na obserwatorach, cały zespół zagrał naprawdę dobrze, z werwą, w tempie, odnalazł się Boniek. Trener Piechniczek na konferencji pomocowej tłumaczył słabszą postawę zespołu w dwóch pierwszych występach — brakiem silnych międzynarodowych sprawdzianów w okresie aklimatyzacji (to prawda, bo choć w Galicji nie było upałów, to powietrze było parne, duszne).

Ja w tym momencie zadawałem sobie inne pytanie — oto wypracowana przez trenera koncepcja personalna reprezentacji nie zdała egzaminu z Włochami i Kamerunem. Też z Peru Polacy zegrali w zupełnie nowym ustawieniu i strzelili od razu 5 bramek. Czyżby więc błąd w koncepcji trenera Piechniczka? A może na to trzeba spojrzeć inaczej, wiadomo, że nie zawsze wszystko układa się tak jak

Od zwątpienia do radości

Polacy atakowali bez głowy, okazało się, że nie wystarczy wystawić 6 nominalnych na-pastników, aby wygrać mecz. Ze potrzebny jest piłkarz typu Matyska, który zbierałby piłki w strefie środkowej, który asekurowałby atakujących kolegów. A tak cała nasza szóstka zapędzała się na połowę rywala, w strefie środkowej wyłowiona się obrzydliwa luka, w której usadowili się Kamerunicy i oni w II połowie, a zwłaszcza w końcówce grali mądrzej, z jakąś myślą taktyczną.

Nastroje po tym meczu w naszym obozie były pod psem. Nerwowo nastrój udzielił się kierownikowi ekipy, nam dziennikarzom. Remis w kolejnym meczu z Peru oznaczałby definitywne wyeliminowanie z Mundialu. Piłkarze nie bardzo wiedzieli, dlaczego grają tak słabo; miano duże pretensje do Bonika, który w drugim kolejnym spotkaniu nie sprostał roli lidera.

Skożona mowa o piłkarzu Włodzku, pardon — już Juventus — to pozwolę sobie na taką przywłażną opinię. Jest to bezspornie duża indywidualność nie tylko na boisku — jak większość tego typu ludzi — nie da się go jednoznacznie zaszufladkować. Nie można powiedzieć — bo byłoby to nieprawdą — że wnoszą do zespołu tylko same do-datkowe cechy. Ma swoje spojrzenie na świat i piłkę, spojrzenie bardzo egocentryczne. Potrafi świetnie kontrargumentować, ale dla mnie w jego wywodach, tłumaczeniach za-dużo było patrzania na różne sprawy przez pryzmat własnego ja. Oczywiście miał rację Boniek, kiedy zymał się o tych którzy odsadzali go od czoł i wiary, posadzali o nie wiadomo co, ale jakos nie mógł przyjąć do wiadomości, że cały zespół bardzo liczy na niego, że właśnie on Boniek powinien w trudnych momentach podierać kolegów do walki, a nie pierwszemu pasować. W meczu z Kamerunem grał chwila i rzeczywiście irytujący; to prawda, że wszystkim nie szło, ale u niektórych piłkarzy jak choćby Lato czy Buncol widać było, że mimo słabszego dnia — dają z siebie wszystko.

Po meczu z Kamerunem odzwierzyli się głosy — posiadacz Bonika na lawce rezerwowej. W dniu spotkania z Peru jeszcze ok. godziny 10 rano mieliśmy z obozu polskiego wiadomość (bardzo afortyrtacyjną), że Boniek jednak nie wy-słał. W dwie godziny później — jak się potem dowiedzieliśmy — po mejskiej rozmowie trenera Piechniczka z Bonikiem — piłkarz Juventusa znalazł się w podstawowym składzie. Ale nie w pomocy, lecz w linii ataku, rolę głównego rozgrywającego miał przejąć Kupciewicz, do linii środkowej wrócił Matyski.

został osiągnięty, ale po tym spotkaniu musieliśmy odpisać na straty Bonika, który za nieopatrzny faul w 40 minucie spotkania otrzymał na tych mistrzostwach swoją drugą żółtą kartkę. Wiedzieliśmy już w tym momencie, że Boniek nie wystąpi w półfinale.

Nie wiedzieliśmy tylko z kim przyjdzie nam się zmierzyć? Prawie wszyscy byli zgodni, że na naszej drodze stanie drużyna Brazylii. Trener W. Zmuda z Widzewa podglądał więc rywala, znał niemal na pamięć wszystkie jego mocne i słabe punkty. Tylko jeden red. Jan Frandorfer z „Tempa” mówił: „panowie ostrożnie, Włosi potężnie Argentynę, mogą także odparować z kwitkiem Brazylię, tym bardziej, że gra ona w obronę niesforobnie a jej piłkarze nie lubią ostrego, indywidualnego krycia”. I Janek miał do niego rację.

Przyjeżdżamy na tych mistrzostwach huszawie nastrojów. Zaczęliśmy źle, wydawało się, że już jesteśmy o krok od wyeliminowania, potem szło nam więcej niż dobrze i kiedy nabrałmy pewności siebie przyszedł zimny przymysk z Włochami. Na szczęście drużyna szybko potiarierała się efektywnie kończąc „ESPANA-82”. Ale takie to były mistrzostwa, nie tylko my przeżyliśmy chwile gorzkiej zwątpienia, radości. Brazylijczycy zaczęli wspaniale, a z Mundialu wrócili bez medali, z kole — Włochom po I fazie turnieju nikt nie dawał większych szans na pierwszą czołówkę, nie mówiąc o złotym medalu. Zachowaliśmy miejsce w czołówce światowej, potwierdziliśmy, że z naszą nieobliczalną piłką — muszą się liczyć najlepsi. Osobiście wolalibyśmy, aby w tym wszystkim były mniej improwizacji. Ale może wtedy sport straciłby swój urok, a radość z sukcesu nie byłaby tak pełna?

Dino jak... wino

„Jestem w tak doskonałej formie fizycznej, że nie widzę powodu bym miał zakończyć grę w piłkę” — te słowa wypowiedziane przez kapitana piłkarskiej reprezentacji Włoch, bramkarza Dino Zoffa z pewnością zaskoczyły wielu fachowców i kibiców. Wydawało się, że 40-latek z Juventusu, senior turnieju „ESPANA-82” zechce odejść z piłkarskiej murawy, odejść w pełni chwały, blasku złotą. Po ponad 25 latach gry...

Urodził się 28 lutego 1942 r. (ciekawostka — tego samego dnia, tyle że dwa lata później urodził się jego najgroźniejszy konkurent w rywalizacji o miano najlepszego bramkarza świata ostatniego 15-lecia — Sapp Maier) i już od najmłodszych lat grał w koszulce z nr 1. W I lidze debiutował w 1961 r. grając w zespole Udinese. Potem był podpora Mantowy, AC Napoli, od 1972 r. gra w Juventusie w Turynie. W reprezentacji (debiut w 1968 r.) rozegrał już 106 spotkań. Był na czterech MŚ, wraz z kolegami zdobył tytuł mistrza świata, Europy, kilkakrotnie mistrza Włoch oraz Puchar UEFA. W latach 1972-74 stanął puścić gola w 12 międzyna-

stwach i 9 ligowych meczach. W 1973 r. w plebiscycie na najlepszego piłkarza Europy zajął 2 miejsce, 8 lat później znow wśród najlepszych — 6. lokata. Wiele lat wspaniałej gry, wysoki formy.

Kiedy zapytano Zoffa o tajemnicę jego piłkarskiej długowieczności odpowiedział: „Po pierwsze trenuję jak cyrkołowiec, po drugie — żyję jak asceta, wreszcie po trzecie — poza piłką niczym się nie zajmuję”.

Osiągnął w futbolu niemal wszystko. Marzył jednak o poprawieniu rekordu Lwa Jaszynki, który był na MŚ (w Meksyku, ale jako rezerwowy) w wieku 41 lat. Chciałby także wraz z Rossim, Bonikiem, Plattim i innymi kolegami zdobyć Puchar Europy. Juventus, mimo silnego składu, jakos nie miał szczęścia do tego pucharu. Może więc w tym sezonie... A co potem? Za dwa lata ME we Francji, za cztery — MŚ w Kolumbii. Czy zobaczymy w nich „ojczulka Dino”? Czy można grać w spotkaniach o najwyższą stawkę mając 44 lata? To chyba niemożliwe, ale... przecież Dino jest jak wino — im starszy tym lepszy. (FIL)

AZS zaprasza

Sekcja Wioślarska AZS-AWF w Krakowie ul. Kosciuszki 38 organizuje w miesiącach wakacyjnych akcje „Otwarte Przy-

stani” dla dzieci i młodzieży przebywającej w Krakowie. Przyjmujemy wszystkich chętnych posiadających kartę pływacką. Zajęcia odbywają się w godz. 15.00-18.00.

Gole, mecze, wyniki

W 12 finałach rozegrano 360 meczów, w których strzelono 1196 bramek (średnio 3,32 gola w jednym meczu).

Najwięcej bramek uzyskał w 1982 r. — 146, najmniej w 1980 i 1984 — po 70; najwyższa średnia w 1954 — 5,38, najniższa w 1974 — 2,55.

We wszystkich spotkaniach zanotowano 32 różne rozstrzygnięcia. Najczęściej mecze kończyły się wynikiem 1:0 (53 razy), 2:1 (49) i 3:1 (30). Po jednym razie uzyskano wyniki: 4:3, 5:3, 6:5, 7:2, 7:3, 7:5, 8:3 i 10:1.

Z 360 meczów — 90 (czyli co czwarty) zakończyło się remisem, z tego 30 — remisem bezbramkowym. W 18 przypadkach po zakończeniu spotkania nastąpiła dogrywka, w jednym — także rzuty karne.

Po raz pierwszy wynik 0:0 padł w 1958 r., najwięcej

Królowie strzałów...

Z 1196 goli — 18 uzyskano ze strzałów samobójczych, pozostałe 1178 zostało zdobytych przez 578 strzelców.

Najwięcej goli w jednym turnieju zdobył: Fontaine — 13 w 1958 r., Koosis — 11 w 1954, G. Mueller — 10 w 1970.

Najwięcej bramek łącznie strzelili: 14 — G. Mueller, 13 — Fontaine, 12 — Pele, 11 — Koosis, 10 — Cubillas, Lato i Rahn, 9 — Eusebio, Jairzinho, Rossi, Seeler i Vava, 8 — Leoticias, Rummenigge i Stabile.

12 finałów w statystyce

Najwięcej, — po czterech goli w jednym meczu strzelili: Wetterström (1938), Schiaffino (1950), Ademir (1950), Koosis (1954), Fontaine (1958), Eusebio (1968) oraz Wilimowski (1938), który czwartego gola uzyskał w dogrywce.

28 razy piłkarze popisywali się hat-trickami czyli strzelaniem trzech bramek w jednym meczu.

Seeler i G. Mueller strzelali gole w 9 meczach, Jairzinho, Lato, Pele i Rahn w osmiu. W 6 kolejnych spotkaniach bramki uzyskiwali tylko Fontaine w 1958 i Jairzinho w 1970 r.

Seeler i G. Mueller strzelali gole w 9 meczach, Jairzinho, Lato, Pele i Rahn w osmiu. W 6 kolejnych spotkaniach bramki uzyskiwali tylko Fontaine w 1958 i Jairzinho w 1970 r.

Rekordziści występów

Najwięcej spotkań rozegrał: 21 — Seeler, 20 — Lato i Zmuda, 19 — Overath i Vogts, 18 — Beckenbauer i Maier, 17 — Kempes i Zoff, 16 — Jairzinho i Schnellinger.

Rekord występów w kolejnych meczach należy do Lato i Zmudy, którzy rozegrali 20 spotkań (każde od 1 do 90 min.).

W 5 finałach wystąpił tylko Carbaljal, w czterech — Pele, Rivera, D. Santos i Schnellinger.

Jedynym piłkarzem, który występował przed i po II wojnie światowej był Szwajcar Bickel — grał w 1988 i 1950 r.

Nie udało się Fibakowi zakwalifikować do półfinału turnieju tenisowego WCT w Zell am See. Fibak przegrał z Hugueresem 3:6, 4:6. Natomiast w debiucie Fibak i Mansson awansowali do finału, w półfinale pokonali oni rozstawionego z nr 1 Smida i Szlozia 7:5, 6:4.

W Europie przebywa piłkarska reprezentacja Japonii. W pierwszym towarzyskim, międzynarodowym meczu, Japonia przegrała z Rumunią 0:4 (0:2).

W San Antonio odbyły się mistrzostwa USA w pięcioboju nowoczesnym, podczas których uzyskano doskonałe wyniki. Zwycięzcy Niemcy — 5.700 pkt. przed Burleyem — 5.556 pkt. W konkurencji kobiet triumfowała Hansen — 5.548 przed Reid — 5.048 pkt.

W Londynie rozpoczął się mecz lekkoatletyczny W. Brytania — Hiszpania — Japonia — Kenia. O najlepsze rezultaty pierwszego dnia postarali się Moorcroft oraz